

Ahmet Tevfik Ozan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

17.11.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ahmet Tevfik Ozan (1953-)

Dr. Ahmet Tevfik OZAN, Elazığ'da; 1953 yılında doğdu. İlk, orta ve lise tahsilini aynı ilde tamamladı. 1986 yılında Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden mezun oldu. Aynı yıl, Balıkesir İl Sağlık Müdürlüğünde göreve başladı. 1988 yılında, Balıkesir İl Sağlık Müdür Muaviniği görevine getirildi. 1990 yılında Kayseri İl Sağlık Müdür Yardımcılığı görevine naklen geçti. İl Sağlık Müdür Yardımcılığı görevini ifa ederken "İl Aşı Sorumluluğu" uhdesinde kaldı. Bu süre içinde, Sağlık Bakanlığı'nca düzenlenen (Polio Eradikasyon Programı, Fenil Ketonuri Tarama Programı, UNICEF'le yürütülen Bağışıklama Yüzdeleri için Saha Çalışmaları Programı, Yönetim ve İletişim Becerileri Programı, Türkiye Birinci Sağlık Taraması Programı) larında görev aldı.

Körfez Krizi sırasında Kayseri'de mülteci kampında barındırılan üç bine yakın (Türkmen, Kürt, Süryani ve Arap) mültecisine, altı aya yakın bir süre içerisinde; 24 saat verilen sağlık hizmetleri sorumlusu olarak çalıştı.

Erciyes Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü'nde Doktora Programı öğrencisi olarak (Kayseri ilinde 1990 Yılı Bağışıklama Hizmetlerinin Değerlendirilmesi) konusunda çalışmalarını tamamladı. Halen Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi Deontoloji Anabilim Dalı'nda Yardımcı Doçent olarak çalışmaktadır.

Tıbbi çalışmalarının yanında, edebi çalışmaları da bulunan Dr.Ahmet Tevfik OZAN'ın yayınlamış üç şiir, bir makale, bir hatıra kitabı mevcuttur. Türkiye Yazarlar Birliği, İLESAM ve GESAM'ın asli üyesidir.

1994 yılı Uluslararası Struga Şiir Akşamları'na Türkiye Temsilcisi olarak seçilmiştir.

1998 yılında bu yana Türkiye Boks Federasyonu Üyesi ve Sağlık Kurulu temsilcisidir.

Abdurrahim Karakoç'a Mektup

Karakoç, Karakoç; Koçsun, Karasın! ...
Lakin 'ak'dan, 'Akgünler'den haber ver(!)
Satıp bir 'Yalan'ı, bin bir dolara,
Fakirlikten, Fukaradan haber ver(!)

Kesme boynuzlan, yer yok koyacak!
Sormasan ne çıkar, Millet soracak!
'Ha gayret, ha gayret (zaman) duracak! .."
Diyen eşseklerden, atdan haber ver!

'Anahtar uydurdum cennet açmaya.
Cihat devri geçti, gayret kaçmaya! ..
Hiyanet, Fesatlık, yalan saçmaya,
Ottan evvel koşan, 'sap'tan haber ver!

'İnsan mı maymundan, maymun insandan..? !
Bir üfürsem melek çıkar lisandan
Birbir yalan Peygamber'(s.a.v) den, Hasan' (r.a) dan
Fetva veren, ulemadan haber ver!

Haber ver, haber ver Çark-ı Felek'ten!
Allah için sözü indir elekten!
Aşk-ı Muhammed'le savur okunu
Bak bakalım, kimler çıkar delikten! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Adalet ve Hakikat

Ve döner, semaların nuru pencerelerde
Karanlık nura akar, haykırır; Ömer (R.A.) nerde?
Taş yürekli duvarlar, buzdan şükûtu keser
Bir çiçekte kelepçe, haykırır; Ömer (R.A.) nerde! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Adanın amları

Denize açılan amlıkta, yollar..
Bir rüzgâr sesiyle, gönlüme dolar
Adanın aşk kokan, gecelerinde..
Şarkılar kıskanır... seni, şarkılar.! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Ağaç Olmak Varmış

İssız dağ başında, Ardıc ağacı
Donmuş bir türküdür... yeşil ve yalnız!
Haşır korkusu yok... Hesap Günü yok
Ve ölüm korkusu... soğuk, apansız!

Ahmet Tevfik Ozan

Ah Başıma Gelenler

“Sen çiçeksin, yeşil gözlüm.. bir çiçek!
Günler gibi, aylar gibi, yıllar gibi..ölecek! ...”

Ne söylesem, anlamıyor bu çiçek..
Artık sözüm, bir gelmemiş Bahar'ın!
Bilmiyor ki, kış her şeyi biçecek..
Bilmiyor ki, yüreği yok; karların! ...

Çiçek, çiçek, güzel çiçek.. baksana!
Ben gönlümü, yeşil-beyaz bir periye emzirdim!
Alıp onu bir dalına taksana!
Gör ki; seni nice yıllar; ben başımda gezdirdim!
Çiçek, çiçek, güzel çiçek.. baksana!

Ne söylesem, anlamıyor bu çiçek..
Artık sözüm, bir gelmemiş Bahar'ın!
Bilmiyor ki, kış her şeyi biçecek
Bilmiyor ki, yüreği yok; karların! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Akıl Yetmez Bir hasret

Anamdan çok severdim, karpuzu; o günlerde! ...
Şimdi benim gibi,binlerce çocuk! ...
Akıl yetmez bir hasrettir, damakta..
Karpuzlara baka baka yolculuk! ...

Ey mübarek bir yeşilde, kırmızı
Karpuzu dillere gönderen toprak!
Dedemin kanı var, kızılığında
O nurdan karpuz, bir de öyle bak! ...

“Bu efkar, gönüle damlayan ataş..
Taş olmuş, göklerde dualarımız!
Bir yağmur, bir yağmur, bir yeşil yağmur
Yağmasın, kapanır yaralarımız! ...”

Anamdan çok severdim, karpuzu; o günlerde! ...
Şimdi benim gibi binlerce çocuk! ...
Akıl yetmez bir hasrettir, damakta..
Karpuzlara baka baka yolculuk! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Alemlerden Aleme

Gözbebekleri, alemlerin
Aleme açıldığı penceredir...

Ahmet Tevfik Ozan

Amentü Billahi

Zerreler akıyorken, zamanın yalağında
Bir sır var, bu alemde; zerrelerce bir sır var! ...
Hayattan kelebekler uçar, ölüm bağında
Bir sır var bu kalemde, çizgilerce bir sır var! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Analar

En uzun gecelerin
Anaları, çileye çağırıldığını bilirim..
Bilirim, bahar çiçeklerinin
Ana kalbinde yeşerdiğini..

Analar... sevgi dağıtan melekler
Canlı çiçekler için, çırpınan kelebekler

En anlatılmaz sevgilerin
Göz pınarlarında çağıldığını bilirim
Bilirim en güzel dileklerin
Ananın ağzından söylendiğini...

Analar... uykusuz gecelerden taşan pınarlar
Gülen çiçekler için, yıllarca ağlayanlar! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Ankara Kızlarına

Varın, siz; gönüllerimizi çaladurun..
Bizler senelere, sığınmışız!
Güzelliğini götüren ellere
Canı gönülden, yalvarmışız..
Durdurun, şu zamanı; durdurun! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Ankara Yılları'na

Yalanmış, allı-pullu Ankara.. yalanmış rüya!
Bin kerre ölüme yenilmiş, O Şehir; yalanmış! ..
Döndüm hülya, döndüm hülya.. gene döndüm: O Hülya!
Belli ki: kanmış gönül, bir hayale aldanmış! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Anlaşıımaz Bir İç

Ümidim, ormanlar gibi yeşil
Hasretim, sular gibi akmakta...
Ve gördüğüm her yaprak
Sensizliğinden, solmakta! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Ardıç Dalı

Ardıç dalı, ardıç dalı!
Sen yalnızsın, ben sevdalı! ...

Gece gündüz, kırlangıçlar
Senin üzerinden uçar..
Nah göğsümün şurasında
Bir ağrı var, bir ağrı var!

Kar dökülür, yağmur yağar
Senin rengin aynı kalır!
Seninle konuştum desem
Kim inanır, kim inanır? ...

"..Duydum, eyvah! ... yarım, gitmiş gideli
Gökyüzünde iplik iplik bir yağmur
Kırpikleri, ardıçlara dal olmuş..
Dal dal parmakları, yollara çamur! ..."

Sen benim dert ortağım
Sen benim aşk ocağım
Sen benim gençlik çağım! ..
Sensiz gönlüm, nasıl güler? !

Ardıç dalı, ardıç dalı!
Sen yalnızsın, ben sevdalı!
Söylesene ne yapmalı? ! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Arzu

Sende şark gecelerinin
Tatlı esrarı
Doyulmaz tadı
Ve bir siyahi dilberin
Körü körüne sadakati olmalıydı...

Ahmet Tevfik Ozan

Asker Tütün ve Kesmetaş

Bir tabip üsteğmen ve iki tabip asteğmen, Erzurum- Tekman Yolu'na koyulduk... Kıvrıla kıvrıla Palandöken'e çıkan toprak yolda yükselirken, Ağustos sonunda gördüğümüz rengârenk bahar çiçeklerini hayranlıkla okşuyorduk... Dağın zirvesinde, sağda: bir siyah heyula gibi üzerinde yılanmış bir toprak yığını Palandöken Tabyaları'nı seyretmeye başladık.. Durduk; bir elin ayası ve beş parmak misali yapılmış tabyaların içine girdik. El ayası mesabesinde karargâh binası, binanın üzerinde kesme taşlarla yapılmış eyvan ve taş avluya, parmaklar gibi dağın çeşitli cephelerine dağılmış dehlizlere ve nakışlı kemerlere daldık gittik...

Loş dehlizler ve avlularda; mazgallarda, geçen "Zaman ve Tarih" gözlerimizi yakan bir küf kokusu ve sükût ise; tenimize değen bir ince soğukluk olsa gerekti... Sükûta dokunmanın, zamanı koklamanın karmakarışık hissiyatı içinde dudaklarımızda bildiğimiz dualar, bir rüyayı yaşarcasına tabyalardan ayrıldık...

Ağaçlarda tek tük sarı yapraklar
Yaz desem, bir tuhaf., güz desem değil!
Sonra Palandöken... sanki Kafdağı
Gönül duman duman, köz desem değil! ..

Şu kesine taşlara yaslanmış asker
Kimbilir kaç sabah ufka bakıp da
Köyünde yarını, ceddini anmış....

Ufukta, sadece bir mavi beyaz
Güvercin ve boşluk... sonsuzluk hissi!
Derin bir çukurda, çok zor sezilen
Paşa Camii'inde bir titrek ezan
Ve hüznün ve eylül... ve titreyen an!

Dağların başında yalnızlığımız
Az nemli, kokulu kesme tütünle
Tayın torbasında zor kardiğimiz
Bir efkârlı duman gibi sevdamız
Devlet-i Ali Osman'mış....

"Tebaa dediğin ancak emanet..
Dünyada her çocuk, bir nurlu çiçek!
Bir azıcık zulme, biraz muhabbet;
Bil ki Allah rızasını biçecek! ..."

Ağaçlarda tek tük sarı yapraklar..
Yaz desem, bir tuhaf... güz desem değil! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Aslı Böyle

Yağmurlar; lanetlenmiş şehirden, kaçıyordu..
Ajanslar; "seller, bastı! .." diye, haber dağıttı...

Ahmet Tevfik Ozan

Aslında Nur Yağmuru

Tek renkli semadan, renksiz su iner
Kara topraklarla yoğrulur, çamur!
Ve Tohum... Kâinat, izahtan aciz
Canlanır, ruh bulur... nur üstüne, nur!

Ahmet Tevfik Ozan

Aşk Ordusu

Dağların doruğunda parlayan ışık, bizden
Güzelin dudağına erişen kaşık, bizden..
Bizler; aşk pınarının, yıkanmış kumlarıyız..
Bir sarışın dilbere vurulan aşık, bizden! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Aynalar

Ey.. aynalar karşısında, süslenen
İhtiyar kadınlar! ...
Yere saçılan mücevherler..
İsmarlanan kumaşlar...
Hepsi hepsi avunmak için, biliyorum
"Bu dünyanın düzeni! .." diyeceksiniz!

Oldu olacak
Bana da kulak verin
Yaşlanan, aynalar değil; sizlersiniz! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Aynalarda Bir Ömür

Aynalar, param parça.. dökülmüş yollarıma
Rakseden, ısıll ısıll güneşlerle gel diyor...
Sardığım, yarı şeffaf bir hayal; kollarıma
Bir hayali sevgili; gülüşlerle, gel diyor..

Bir bilseniz; bu yalın ayaklarım, ne kadar
Ne kadar, tuz-buz olmuş; camlarla boğuşmakta..
İliğı boşalır da, gariptir; gene kanar..
Tebessüm, bende belki; halime ağlamakta! ...

En nihayet, ufuğun bittiğı yerde bir gün
Gölgelerin toprağı düştüğü gibi, sessiz
Yıkılıp kalacağım.. çok erken batacak gün...
Kanla kaplı aynalar, o gün; sırsız, güneşsiz! ..

Ah, şu bin kerre nankör; vefasız muhayyilem
Beni takmış ağına, çarpa çarpa sürükler..
"..Parça parça topla dik, güneşi aynalardan
Ve altında, güneşlen! ..."der, sinsice gülümser...

Her şey, her şey bir yana.. ben bunu hak etmişim
Bir lahza bile dönmüş olsaydım semalara
Güneşi görecektim.. ben bunu hak etmişim
Ve bir ömür kanamış, şu doymaz aynalara! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Balıkesir'de Akşam

Zannımca karanlık, göklerde Deniz..
Dibi, şeffaf bir zar... nazenin, ürkek
Belli ki: delinir, her gün ansızın...
Önce akar, Dursunbey'in Dağı'na! ...

Çöllerde yarılmış taşlar üstüne
Nasıl damlar, yağmur; ince tül gibi...
Toprağın kokusu ciğerlerinde
Serinlik, dallarda kızıl gül gibi..

Erimiş kurşun gibi; yayılır, akar artık...
Dursunbey'den, ovaya...ta Ayvalık'a kadar
Siyah bir yorgan sanki, ak kuğu tüylerinden
Gece...mazlum anası, belki şafağa kadar!

Denizin, yeşilin,dağın Türkçe'si
İşte Balıkesir! ... Zağnos'tan kalan
Ve bir Fatiha'dır... zaman içinde
Paşa Camii'nde, bir dosttan kalan...

Ahmet Tevfik Ozan

Benim Hikayem

Bir körün gamını, Hayal taşırken
Benim kederimin, kaynağı: gözler...
Bir hayal tükenir.. bir dert eksilir..
Oysa benim gözüm, Güneş'i özler!

Ahmet Tefik Ozan

Bilmeden İyilik

Güneş açılan pencerenin tokmağına
Uzanan iplere, karanlıkta
Yarasalar da tutunur...

Ne garip Güneş geldiğinde
En önce, onlar kaçacaklar! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Bilmediğin

Ben senin bildiğin gibi, katı yürekli değilim
Hele hiç acımadığım yalan!
Deniz değil, gözyaşım
Kıyılarda uzanan...

Ben çekerim çilesini, hep; hasta kadınların
Yoksul evlerin çorbaları bende kaynar!
Ağlamaktan gözleri şişmiş çocuklar
Bende uyurlar...

Serilir sofralara parça parça yüreğim
Bir Ramazan gecesi, kenar mahallelerde..
Ve ağlar; nice dullar, sarsılarak derinden
Kim bilir nerelerde? ...

Ben senin bildiğin gibi, katı yürekli değilim
Hele hiç acımadığım yalan!
Tarak değil ellerim
Saçlarını tarayan...

Ahmet Tevfik Ozan

Binbir Masal ve Bir Son

Nasıl yanıp sönerse, gözleri; bir yılanın
Zehrini kusmak için; kıvrılıp, bükülürken..
Öyle olsa, gözlerin... öyle olsa, ne çıkar?
Adımlarım sonu yok yollara dökülürken..

Gülmek mi, ağlamak mı; içimden geçen, bilmem?
Sevsem dünyalar kadar; nefret etsem, çaresiz..
Her halde, ayrılık var; vicdanımın sesinde
Kavuşmayı bin günah, bekler.. bense, kimsesiz!

Arzumuz; kıştan kalmış, bir kar parçası olsun..
Şu gecikmiş baharın, artık; güneşi doğsun!
Çiğnediğimiz toprak, emsin; can hülyamızı..
Yağmurlar; çamur çamur, rüyaları yoğursun..

Asırlar tüller gibi, üstümüze düşerken
Kapımız hayal meyal çalınsın erken erken
İşte densin, Kâinat! ... Haşr'in pençelerinde
Azabın rüzgarıyla günahlar tükenirken...

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Adeviye Hanım Günlüğü

Sağlık Ocağı'nın karşısında; kırmızı kesme taşlarla: yapılmış tarihî Kara Mustafa Paşa Kervansarayı'nda, taşların arasında yaşama savaşı veren otlar; yavaş yavaş sararmaya başladı.. Gündüzler sıcak geçse de, geceleri; Kayseri İncesu'nun eski taş yapılı evlerinde, hafif elbiselerle insanı üşüten bir soğuk hissedilir oldu.

Bir gün ikindiye doğru, iki hasta kadın:..biri beyazlar içinde ve gözleri görmüyor, diğeri ona yardımcı. Beyazlar içindeki nur yüzlü kadın, yani Adeviye Hanım; derdini anlatıyor; sanki dudaklarına neredeyse değecek bir mum alevi var da biraz hızlı konuşsa o alev titreyecek ve sönecek ve sönen o mum aleviyle nice masum yavrular karanlıkta kalacaklar! .. Sonra anladık ki: Adeviye Hanım, "Kader-i ilahiye sitem etme"nin edebe aykırı olacağı inancında.. Adeviye Hanım, Arnavut Mahallesi'nde mukim.Çocukluk yıllarında ailes

Arnavutluk'tan göç etmiş.O yılların hatıralarını,sonradan görmez olmuş gözleriyle, gönlüne çok renkli tablolar gibi nakşetmiş.. gönlünde renk cümbüşü hatıralar, dudaklarında ötelerin habercisi dualar! ..

Ömrü: taş yapılı bir Arnavut Evi'nde; yazılmış, çizilmiş bir günlük tomarı.. Velhasıl Adeviye Hanım, gelmiş geçmiş nur yüzlü Osmanlı Kadınları'ndan biri veya her gelmiş, geçmiş; yaşayan Osmanlı Kadını bir parça Adeviye Hanım! ..

BİR ADEVİYE HANIM GÜNLÜĞÜ.

Döndüm; ak tülbentli, ak yüzlü kadın
Gözleri yok lakin.. bir kadife ses
Gönül gönül görür, şefkatle okşar
Güldür, karanfildir verdiği nefes..

Adeviye Hanım sahi sen kimsin? .
Bir Arnavut kızı.. bir yaşlı peri? .
Varsın ömür, kör kuyuda tükensin

Kimler tatmış sakladığın iksiri.

İncesu'da, yukarıda taş evler
Karlar düşer, gece çöker.. in cin yok!
Bir titrek ışıktı, bir yürek inler
Bir yürek ki: lügâtında" İncin! .' yok..

Sonra:sabah olur, güneş yükseli..
Tülbendine toplar nur hasadını
Adeviye Hanım. mahcup ve mesud..
Artık unutsa da, ansa da birdir
Yüzyıl sonrasında; Alem, adını! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Anlık Hayat

Bin bir Alem açılır, kapanır da; an be an..
Bir zerre,dergahından; bir yere kaymaz olur!
Bir alem; bir alemin beşiğı,hem mezarı..
Hayal yutan dev,zaman; bir türlü doymaz olur! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Arzu Dörtlüğü

Her zerresi, bin bir hatırayı saklar gibi; hırçın denizin
Sathında bir alev gibi yanmaya hazır, günleri ansak! ..
Güvercin güvercin, göklere sindirilen sevgimizin
Sinesine tutuşup, seneler boyu; yansak! ..

Ahmet Tefvik Ozan

Bir Avuç Bulmaca

İki yalnız, benle gece..
Ve dostluğumuz, bilmece!
Gündüz ben buradayım ya..
O nere akar, sessizce? !

Yürek, düşer bir denize; kan olur..
Kan olur da, suda kalmaz
Bir balığa can olur! ..
Rahmet olur, nimet olur, an olur..
Bir yeşil sabaha, yeşil tan olur...

Baktım: avucumda, çiçek..
Bıraksam, yere düşecek!
O toprağı bilir ama
Toprak,onu ne bilecek? ..

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Avuç Hüzün

Ömrüm bir muammayı çözmeden mi, geçecek?
Ben, sana çok yakınım..
Sen, benden çok uzaksın! ...
Giderken her şeyimi, bir bohça gibi götür..
Yalnız, uykularımın çalınmışları; kalsın! ...

Ne kapılar kapanacak, ardından..
Ne kimse, ayaklarına kapanacak!
Bir güvercin gibi, sessiz ve güzel..
Kaçacaksın! ...

Yıllar, yağmurlar gibi; yağacak saçlarına..
Bir gün, beni anacaksın!
Dudak bükmek, gülmek gelecek; içinden ama..
Ağlayacaksın! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Balıkesir Masalı

Zağnos Paşa Camii'nden çıkarken
Kimseler görmesin diye sessizce
Ağladığım,sendin..ey vefasız yar!
İsmi bin kerre reddetsem bile
Sevdana kul oldum,ben diyar diyar..

Aslında sen aciz,ben aciz bir kul..
Bakma sen tavrının kudret zannına!
Ecelin kokusu sessiz inince
Gözlerin kor olur,düşer yanına..

Ve biter,zannımca bitmeyecek düş..
Ve başlar fezayı kateden düşüş:

Gördüm sevdiğim güzeli; sevdiğim güzel,o değil!
Ne yüzünde O'ndan eser; ne sesinde,teninde..
Demek yıllar mezar olmuş; gül hayali,bir diken..
Velhasıl,bir kabristan taşımış bedeninde!

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Başka Şarkı

Dün gece; plaklar, paramparçaydı..
Hepsi öylesine kırık, hepsi öylesine mahzun...
Şen şakrak hallerini düşündüm
Uzun uzun...

Oysa hepsi, bu gece çalmalıydı..
Hepsi, bu gece dönmeliydi pikaplarda...
Onlar öyle yapmadılar
Kırık dökük, yatağıma doldular
Beni uyutmadılar...

Bir yaşlı periden dinlemiştim
Aşk çok yakındır demişti, böyle olursa..
Sahi ben aşık mıyım?
Sigaranı yakarken, ellerim titriyorsa! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Çelik Çiçek

Kelebekleri kaybettim
Renklerin, bittiği yerde..
Burda indi gök kubbeye
İnce tüller, perde perde...

Tülleri geçmek, ne mümkün?
Tüller, senden geçmektedir! ..
Dudağın ıslak ıslak ya
Sular, seni içmektedir! ...

Bu sırlar, çelik bir çiçek..
Aklım, yağmur olmuş sanki! ..
Nasıl olsa, eriyecek..
Damlalar, öyle sıcak ki! ..

Kelebekleri kaybettim
Renklerin, bittiği yerde..
Burda indi gök kubbeye
İnce tüller, perde perde...

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Çift Günahkar

Öpmekte gözlerimi, Güneş; her gün şefkatle..
Gözlerimden yol bulan, günahım feza kadar!
Kim kondurmuş gözümü, çukuruna dikkatle?
Ki içinde sonsuzluk, bir nehir gibi akar...

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Dipsiz Kuyu

Yükseklik, gözlerinden bir hayal gibi akar..
Sonunda; çakılmak yok, kan kusacak toprağa!
Yalnız düşüş ve korku, karanlıklar içinde..
Eş olmak, rüzgarlarda; savrulan bir yaprağa! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Dosta Mektup

Her şeyi, Sebep'e bağlayan Akıl
Şüphe'yle, boşluğa tutunmak ister..
Sebep'in, Şüphe'nin duvarlarıyla
Kendi dünyasına kapanmak, ister...

Bir boşluk, bir zerre.. bir can pınarı
Yoklukla, varlığın parladığı yer! ..
Bir derin uykuda, bir renkli rüya
Düşünün, düşünün! .. acaba ne der?

Bir rüya; bir hayal, bir ses denizi..
Ne Sebep'te varsın, ne "sonuç"ta sen!
Akıl, dostluğundan öyle uzak ki..
Benliğinde şüphe, varlığında sen!

Uyanış..ansızın; hayata, birden!
Aklın, sebepleri kucaklayışı..
Yeniden başlayan, alevden dostluk
Ve ruhun, gerçeği çağırmayışı...

Işık, ne eşyanın kendisindedir..
Ne kaybolup giden, zerreciklerde...
Öyleyse, eşyanın cazibesini
Gönlüme akıtan o Nur nerede?

Bir elmas sandığı, seyyareleri
"Yanıldın! .." diyerek, kahreden akla
Gözlerim.. aklımın pencereleri
Niçin öylesine,şaşkın bakmakta?

O neş'e selvinin aksinde midir?
Yoksa,toprak kokan dallarında mı?
Gözümü kapatsam, şimdi ansızın..
O serin letafet, dalda kalır mı?

Bir mezar, bir beden, bir toprak çanak..
Toprağı, toprağın kucaklayışı! ..
Eyvah, yıllar yılı dalda sandığım
Selvinin aksinin bende kalışı...

Bir eşya, bir ışık, bir nur kaynağı..
Kaynak, eşyadaki ışığa vurgun
Bir halde,eşyaya can atmak ister
Ve eşya.. korkunun içinde, durgun!

İlk aşk, bir nur için; kaynak arayış..
Işığın, sonsuzluk hasreti gibi...
Ve eşya, ışığın kendi aksinde
Bir dehşet, facia.. büyük aldanış! ...

Akıl, asırları işleyen eller..
Asırlar, eşyayı emziren ana!

Devleşen eşyayla, kaynak arayış
Bir ilahi yalnızlığa kalmakta! ...

Ahmet Tefik Ozan

Bir Erimiş Saray

Geçtiğim yollara baktım, Buz Saray
Cehennem rüzgarı, aşklar aramış...
Geceler boyunca, günahını say! ..
Gör, şehvetin pençesinden ne kalmış? ..

Eşyayı hüznle boyayan, şey ne?
Birer birer gurub eden yıllarda..
Kar beyaz ümide kanayan,şey ne?
Niçin çiçek açmış dertler,dallarda?

Nefsimin yıktığı su bentlerinde
Günahım, sellere karışmış akar...
Nurdan kadınların tülbentlerinde
İffet, çiçek çiçek yüzüme bakar...

Sonu yok diyorum, kapılar birden
Kapanır, son nefes ciğerde kalır...
Adımlar ürkerek kaçır izlerden
Gökler boyu rahmet.. gazab kısalır! ...

Adına Ölüm mü derler, Rüya mı?
Gökler, gökler, gökler... feza akıyor! ..
Derinlerde siyah nokta, Dünya mı?
Gözüm, toprak toprak; nasıl bakıyor?

Zamanın bittiği yerlerde, Huzur
Başı yok, sonu yok bir yeşil deniz!
"Nefsini,tövbenin közüyle; kavur! ..
Gözyaşın, yanakta; incilerden iz! ..."

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Eski Sır Üzerine

Aslında Bahar, çiçeklerindir..
Her mevsim, onlar; belki,
Kendi baharlarını
Karşılama için
Açılır, saçılırlar...

Biz bu hali, ne tuhaf
Kendi baharımız, sayarız! ..

Aldatan çiçekler mi?
Yoksa aldanana, biz miyiz?

Adet bu, can dostlarım!
Bir Fatiha öncesi
Sınırdan sessiz, sakın..
Şunları demez miyiz?

'...Ben, bir ömür boyu, lekesiz
Gönlümden derlediğim çiçekleri
Kır çiçeklerinin Bahar'ına,
Armağan ediyorum...
Bahar'ların en güzeline! ...'

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Esrarlı Bekleyiş

Yüreğim, nihayetsiz çırpınışlarla gün gün
Bir gölge gibi gelen, ölümlle kucaklaşır! ..
Desem ki; hasret, değil.. korku desem; hiç değil!
Halime, semalardan bir kelime yaraşır...

Nice saatler sonra, başım yanıma düşer..
Kırpiklerim çekilir, arza çakılır tak tak! ...
Yükselen bir denizdir, uyku; sessiz ve sakın
Ümidim, çırpınarak kıyılara koşacak...

Sonra, sonra; delinir arz, belki bin yerinden
Çekilir sular, toprak; şerha şerha karşımda! ...
Beynimde hıçkırıklar, akisleri derinden...
Yıldızların dünyaya çarpanları, başımda! ..

Arzda benden başka canlı yok gibi
Sükut da, çığlık da benle beraber...
Beynimde başlıyor, göklerin dibi
Yıldızları, çektiğimden bihaber! ...

Yüreğim, nihayetsiz çırpınışlarla gün gün
Bir gölge gibi gelen, ölümlle kucaklaşır!
Desem ki; hasret, değil.. korku desem; hiç değil!
Halime, semalardan bir kelime yaraşır...

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Gecikmiş Bahar

Duydum, çiçeklerde; bir ince sızı
Yapraklar, yeşilden sarıya dönmüş!
Andım hayal meyal,O vefasızı..
Tel tel saçlarına, bir ömür gömmüş! ..

Koştum çeşme çeşme, pınar pınar; sen! ..
Hep benden çok önce, geçip gitmişsin..
Boş hanlara çıkar olmuş yollarım
Hanları sen, yudum yudum içmişsin! ..

Bu sırlar ölüme kalmış..
Yağmur yağmur, çözülecek!
Bir bulut,dolanır durur
Ölüm ha geldi, gelecek! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Gökyüzü Gözyaşı

Gecelerce yağan, yağmurun arkasından
Kimse konuşmak istemedi...
Gözyaşı damlalarına bakarak
Sevinçle kederi ayırmak, kimin haddine? ! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Günahkar Bilmece

En büyük heykeltraş Şeytan
En güzel heykel de kadındır...

Ahmet Tefik Ozan

Bir Kara Koçname

Sarı bir Eylül günü, Hacettepe Parkı'nda
Toprak rengi, bir ceket
Ve teni toprak, bir adam...
Ve yetmişli yılların kül rengi soğukluğu!

Toprak rengi ceketin; nakışları, tevazu..
Toprak kokulu tende, bilinmez bir azamet!

Gülleler yağsa semadan, kar dolu niyetine
O adam; mütevekkil, mağrur ve mütebessim..
Yakutlar ve elmaslar, erişmez kıymetine
Sözünden bir katrenin, çağlayan; mevsim mevsim..

Sonra mısralar gelir, şimşeklerden yontulmuş
Ne yazar; top, tüfek, gülle...cehlin kara taşları!
İnsî ve cinnî şeytanlar... Baki Cennet'ten kovulmuş! .

Asırlar içinde bir şule, rengi ve ateşi Hûda'dan!
Rayihası, Biiznillah; Hazreti Pir Mustafa (S.A.V) 'dan..
Sarı bir Eylül günü, Hacettepe Parkı'nda
Toprak rengi, bir ceket
Ve teni toprak, bir adam...
Ve yetmişli yılların kül rengi soğukluğu!

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Kilim Yayıdım

Sevincim, gönlümden önce büyüyor..
Nere baksam, nere gitsem; aynı göz!
Her şey beni, benden iyi biliyor..
Her dumanın yüreğinde, aynı köz! ..

Bir kilim yaydım ki, yeşilden yeşil..
Her ezan, her seher; inci yağdırır!
Her secde anında, gönül rüzgarı
Yalnız gecelere, yıldız kaldırır! ..

Yarabbi, verdiğin nimete şükür..
İftar sofrasının bereketine! ..
Seçtim, duaların en güzelini
Türk'ün zincirlenmiş memleketine! ...

Rahmetin bir deniz, damla şükrümüz..
Söylenmeden, dilde kaldı türkümüz! ..
Kayık yaptık, kubbelerden ne çıkar..
Karşı sahillerde kaldı Ülkümüz! ...

Kabzalar Yavuz'un teriyle ıslak..
Çiçekler, nallarla boğuşmaktadır!
Ve hasret, gecenin bir köşesinden
Sabahın bağına uçuşmaktadır! ...

Sevincim, gönlümden önce büyüyor..
Nere baksam, nere gitsem; aynı göz!
Her şey beni, benden iyi biliyor
Her dumanın yüreğinde, aynı köz! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Macar Şehrinin Anlattıkları

Nemli,sıcak ve tuhaf bir mevsimde Balaton
Macar Dağları'na bir sırdaş şehir..
Devasa ve serin söğüt dalları
Sessiz gölgelikler,dehlizler gibi..
Rengarenk çiçekler uçuşsa bile
Gönülde bir gurbet,bir günah hissi..

Kurumuş,yıllarca; çatlamış artık
Sarı bir tabloda Macar Kızları
Bir lahza cenneti hatırlatsa da
Yaşlı kadınların hüznüne sinmiş
Bir ürkek,bir titrek.. bir masal,ölüm!

Ne kalbin lisanı,ne sevda dili
Bir lahza gönlünde gördüğüm hali
Anlatamaz,bil ey...ürkek sarı kız!
Cennet ne,ölüm ne..ahret neresi?
Nerde sonsuzluğun serin busesi?

Benim çektiğim ne..şair gönlümden?
Her kızıl çiçeğe cennet zannıyla
Koşuyor..ateşle yanıyor dilim!
Sonra,günah hissi..bir zalim hançer!
Ve yürek..zavallı..gör, dilim dilim!

Nemli,sıcak ve tuhaf bir mevsimde Balaton
Macar Dağları'na bir sırdaş şehir..

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Metin Olgaç Değil

Yarı Açık Cezaevi, Kayseri..
Toprak tozlu, sıcak; Erciyes'te kar! ...
Bir kilim sermiştik, volta yoluna..
Ve sen ne demiştin: "Ölüme kadar! ..."

Mapusane görmüş, saçların; kısa...
Olmasa şu ölüm, ya duyulmasa! ...
Silvan ne, Batman ne, Mardin neresi?
Olmasa şu ölüm, ya duyulmasa! ...

"Şimdi nerelerde salınır atın..
Hangi kanatlarla, akar gidersin? !
Bir ışıktan çizgi, ardında kalan..
Gönül gönül yakar; tozar gidersin! ..."

Yarı Açık Cezaevi, Kayseri..
Toprak tozlu,sıcak; Erciyes'te kar! ...
Bir kilim sermiştik, volta yoluna..
Ve sen ne demiştin: "Ölüme kadar! ..."

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Nankör Sevgili

Gözlerinden yol bulup, aşkın sırrını erdik..
Bir çift mavi göz için her şeyimizi verdik..
Derdimizle taşmadı, toprak sıvalı damlar
Dertler, bizde yaşarken; biz dertsizleri sevdik! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Nurlu Rüya

Dönerim, dağlar döner; göklerde sıra sıra
Turnalar, çığlık çığlık; bir rüya gibi geçer..
Gittikleri diyarlar, bir esrarlı hatıra..
Anlatmasam bir türlü; anlatsam, deli derler! ..

Orda Güneş, gökkuşağı kanıyor..
Balıkları göklerde; kuşları,denizlerde...
Ecel, sessiz ve mahcup; kapıları çalıyor..
"İşte kanatlar burda, takacaklar nerede? ..."

Hayaller, ufukları dizginlemiş de, gece
Rüyalar ülkesine; dolu dizgin, akın var..
Bir rüya, yaşanmadan yaşanan bir bilmece..
Sahi, sahi; bir ömür, rüyama nasıl sığar?

Vadiler, dağlar boyu bir sükut, duyuyorum..
Nefes alsam derinden, dağlarda akisleri...
Geçen dakikaları, sessizce öpüyorum..
Sükutun, belki kalır; dudağımda izleri...

Dönerim, dağlar döner; göklerde sıra sıra
Turnalar, çığlık çığlık; bir rüya gibi geçer..
Gittikleri diyarlar, bir esrarlı hatıra..
Anlatmasam bir türlü; anlatsam,deli derler..

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Orman Heykel

Ne geçmemiş ki; alemde, aşk gibi sessiz ve derin?
Bir ölüm yağar üstüne; bir hayat, zerrelerin...
Zerre der, lisanıyla: "La ilahe illallah"
Ne garip: Ruhu donmuş, zerreden heykellerin! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Ömre Nazar

Hangi taştan yontulmuş,şu garip kafatasım?
Kainat zerre zerre içinde rakediyor...
Buzları tutuşturan bir alev, ihtirasım
Çılgıım, yıldızlardan fezaya aksediyor..

Güz gelmiş; yaprak değil, dökülen hayallerdir
Dün ölmüş, hal perişan, yarın elbet ölecek!
Ortasında zavallı, ben; zavallı, nedendir
Hüngür hüngür ağlasam, herşey bana gülecek..

Zaman; yanımda akan berrak, sessiz bir nehir..
Kenarında oturup beklesem mi diyorum?
Rabbim'in nizamı bu, bir nurlu kayık gelir
İstesem, istemesem bu günü bekliyorum.

Okunmamış bir mektup, yar diyerek koşuyor
Semaya hançer hançer fıskıran alevlere..
Batan gün, ötelere bir haber mi taşıyor?
Niçin çıkar sokaklar, taş yürekli evlere?

Beyaz bir bulut, akan; bir bitmez yeşil deniz
İki yanımdan her gün, hayallerle haşre dek...
Bu nurani alem ne? Biz, yarabbi nerdeyiz?
Hakikatı emziren rüya ne gün bitecek? ..

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Ömürlük Kış

Şimdi bakıyorum, ömrümde çiçek
Her çiçek, mutlaka kışa yenilmiş! ...
Ümit yeşertecek, hüznün biçecek
"Devam et, kim bilir, belki..." denilmiş..

Her kış, bir baharın ak sevincidir..
Bu ömür kışının baharı nerde?
Yalnızlık; denizde, inci incidir..
Burada yalnızlık, bir ateş perde

Gün olur, nur yağar, bu dert biter mi?
Bir mezarda yeşerir mi çiçekler?
Ağlar belki, lakin; o yaş yeter mi?
Mahzun mahzun iç çeker mi, çiçekler?

Bir avuç tohumda, bir bahar saklı..
Bir nurani emir, gelmeyi görsün
Yol uzun, yol çetin; bin bir konaklı..
Sonunda bir Bahar, eleme küskün! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Rüya Gibi

Gözümde; büyüyerek, yükselen kanlı eller..
Ve denizden yükselen, nihayetsiz alevler..

Ben artık, gözlerinin mahvolmuş esiriyim
Bir ölüm şarkısında çırpınan bir diriyim

Gözlerinden akarak bir havuzda biriken
Bir şarapta erimiş, bir hayal kişiyim ben

An olur, bir kadehle dudakların ıslatır
An olur, bir rüzgarla saçların dağıtırım

Kelebekler koşarken baharın kucağına
Bir güle diken olur, elini kanatırım..

Gönlümdeki bulut sen.. yağan yağmur gene sen
Bir rüya gibi gülen, bir dertli kişiyim ben! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Rüya Kıza Şiir

Karanlık gökyüzünden, kayan bir yıldız gibi
İnce, titrek çizgiler..ve ışıklı bir hale
Gözlerin,semaların sırlı denizlerinde
Çırpındıkça düşürdü; gönlümü,halden hale..

Ey ışıktan yontulmuş; şeffaf,narin Rüya Kız!
Günahı anmak bile, aklımdan geçmiyorken
Yalnız seni seyrettim.. ve tarifsiz hülyaya
Dalıp gittim,sessizce..uysalca,erken erken..

Tunçtan heykeller gibi, donuk ve ruhsuz yüzler..
İçinde,belli biri..tüten bir alev gibi
Yaladı kirpiğimi,geçti belli belirsiz..
Ne kirpik,ne de alev; hissetti, sevdiğimi..

Feza ve zaman kadar, nihayetsiz bir boşluk..
İçinde rüzgarlarla boğuşan bir güvercin..
Artık nişane olsun,andığımız o güne..
Ve yüreğe vurulmuş; ince,camdan bir perçin!

Karanlık gökyüzünden kayan bir yıldız gibi
İnce, titrek çizgiler..ve ışıklı bir hale
Gözlerin,semaların sırlı denizlerinde
Çırpındıkça düşürdü; gönlümü,halden hale..

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Selçuklu Lalesi

Çocuk gönlümün trenleri geçerdı, içinden
Tahta bavullara sinmiş, gurbet kokusu..
Bir Selçuklu Lalesi'nin rengiydi..
Ve Erciyes kokan soğuk,duru su!

Otogar kokusu..tüllenen hüzün
Bileğimde soğuk,ruhsuz kelepçe..
Ey Şehirler Şahı! ..asla gönlümden
Geçmedi; kırılmak,küsmek sessizce..

Yalnızlık, bir siyah gecenin aksi
Soğuk sularında, ıssız dağların..
Zindanda yaşadım..Kayseri,bilsen
Bir balığa,ettiğini; ağların!

Ömür belki geçti..Ey Nazlı Şehir!
Bir buhur renginin kokusuyla, dün..
Sırrını aşkların yaşadım,duydum
Gönlüm hülyalara doydu günbegün..

Çocuk gönlümün trenleri geçerdı, içinden
Tahta bavullara sinmiş,gurbet kokusu..
Bir Selçuklu Lalesi'nin rengiydi..
Ve Erciyes kokan soğuk,duru su!

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Sevda Ki

Şükrüne bin secdedir, Yarabbi; Erzurum'un
Bir bahar havasında, yeşil-beyaz halısı..
Kar ve çiçek yan yana; işte, ölüm ve hayat! ..
Ve gariptir, hepsinin topraktır sevdalısı...

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Sırlı Gonca

Ezelde der ki, Rabbim:“..Elestü bi rabbiküm? ..”
Ebedden koşup gelir,“..Galü Bela..”der, canlar!
Rüya içinde rüya; rüya içinde rüya..
Kainat bir gonca ki; yaprağından, sır damlar! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Şeyler Değişmiş

Bulutlar yorgan oldu, yağmurlar; ninni bize..
Kavalın ahengini; çobanlar; verdi bize
Bastığımız çimenler, acıdan inlemedi..
Çimenler aynı çimen, şimdi; ne oldu bize? ..

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Testi Sır

Önceden, çok önceden.. bir avuç toprak ve su
Şimdi, senin hayale bile sığmaz; gözlerin!
Bir testi sır, omuzda; şimdi kimler, kimlerin
Gözlerini, içmede.. önceden, serin serin? ...

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Tuhaf Zafer

Kazanandan, ne mümkün; dinlemek zaferleri..
Mağluplar hançerlenmiş, duruyorken köşede! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Tuzlu Sır

Su ve tuz; Deniz'in terkibi, belli
Ne suda, ne tuzda; Hayat'ın izi..
Ne mümkün, var demek.. muhal mi muhal
Kudret'in Eli'yle gör ki, acı su
Yemyeşil, rengarenk hayat denizi! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Tuzlu Su

Su ve tuz Deniz'in terkibi, belli..
Ne suda, ne tuzda hayatın izi
Ne mümkün var demek., m'uhâl mi muhâl! ..

Kudret'in eliyle gör ki acı su:
Yemyeşil, rengarenk hayat denizi! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Unutkan Bahar

Bademler çiçek açmış diye, koştular..
Oysa bahar, mendilini; dallarda unutmuştu! ..

Ahmet Tefik Ozan

Bir Yakmaz Ateş

Mucize, yaşıyorum! .. erimiş kurşun gibi
Beynimde kıpır kıpır, hayalimde; Kainat! ..
Sıcak, sessiz ve ağır; yarabbi, dayanılmaz
Yakmayan bu ateşi, bu sırrı.. içimden at!

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Yalnızlık Şarkısı

Karla örtülü toprak, ışığa susamıştı..
Az önce, şu köşede; bir kadın ağlamıştı..
Taşıyamaz olmuştu,dertleri; kanepeler
Yalnızlık orda doğmuş, orada; yaşamıştı...

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Yaralı Güvercin

Televizyon ekranlarında, mutad kaza haberleri.. Otomobili ile, otoyolda seyreden Baba; önüne çıkan bisikletli çocuğa çarpmamak için yoldan çıkınca; kendisi, eşi ve bir kız evladı ölüyor.. Sağ ve tek kalan Çocuk; bir ayağı kopmasına rağmen hastanede 'Anne..anne! 'diye ağlıyor, yalvarıyor ve duvarlara çarpıp geri gelen seslerde sadece yalnızlığın ve çaresizliğin soğukluğunu yaşıyor.. bir anlatılmaz, acı!

-Anne lütfen,ses ver n'olur! ..anne lütfen!
Çocuk,camdan bir yağmur altında gibi ıslak
Su değil.. sızan,tenden; ılık ve taze kandır!

Unutmak mümkün değil,annenin yüreğinden
Taşan tomurcukları,.ahları,sevinçleri
Ve ıssız köşelerde akan gözyaşlarını..
Biliriz ki bu haslet,bir sırlı sevdadandır!

Anne, baba ve kardeş.. yokluğun ummanında
Kan sızan bir yürek var, şimdi çocukta mahzun

Ve ötelер ötesi..gerçek tebdil-i mekan!
Kavuşmak,ebediyyen; ötelерde bir bahar..
Gözyaşından inciler,yollarda; sere serpe.
Ufuklarda çizgiler., kesişen yollar gibi
Ve mevsimler elemli,günler uzun mu uzun..

İnce kıymık cam şimdi,boşalan gökyüzünden..
Ve gözler,parça parça doğranmış bir kızıl et!
Ey ilahi! , azabın girdabında çırpınan
Beyaz,titrete,yaralı Güvercin'e rahmet et!

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Yaşanacak Şiir

Sanma yakut, sanma elmas; tende bir çiçek açar..
Bir kabirde, can soğurken; taş toprak arasında..
En sevgili, dost gönüller; ürkek ve mahzun uçar..
Belki Hayat bir titrek an..varla yok arasında! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Yaşanmamış Dilek

Akacak; nehir gibi, kan çanak vadilerde..
Başını çarpa çarpa, ömrüm; kayalıklara! ..
Kulağımda, bir tunç ses:"... o yeşil deniz nerde? ..
Hasreti ne gün biter, suyun; sır balıklara? ..."

Yakacak, en son şair; günah heykellerini..
Mısralardan yonttuğu, şehvet gecelerinin!
Kim tutacak, ümidin çürümüş ellerini?
Mahkumu kesilecek, dudak hecelerinin! ..

Uçacak; güvercinler nazenin kanatlarla..
Şeffaf tül perdeleri, darmadağın ederek!
Feza, bir cenk mahşeri; hırçınlaşan atlarla
Ve ölümün busesi, bir yaşanmamış dilek! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Yaşlı Askerin Genç Hülyaları

Erzurum'da kış.. Ben, çok çok gecikmiş bir tabip asteğmen! ... Susuz Harmanlar Kışlası'na girdim. Yünden çok kalın ve büyük bir aba örtülmüş gibi kışla, uyuyor..Tepelerde; siyah iki gölge gibi, Aziziye ve Mecidiye Tabyaları... Can çekişen insanların hayal meyal seçilen nefesleri gibi, siyah ve koyu kömür dumanları ve ağır bir kömür kokusu içine dalıp gittim.

Günler sonra: Bahar! ... Toprağın hemen altına serilmiş bir güzel halı; canlanmış, tüyleri büyümüş toprağı kaplamış gibi her yer rengarenk... Rabbime bin şükür diyerek, kekliklerin sektiği yollardan, sarı çiçekleri selamlayarak Aziziye ve Mecidiye Tabyaları'nın bulunduğu tepeye çıktım. Aşağılarda Erzurum yemyeşil... Karşıda: bulutlar arasında Palandöken... Kanatlarım olmadığına ne kadar üzülmüştüm! Aziziye ve Mecidiyenin şehitlerini kokladım... Ruhaniyetim; aczim ve günahlarım içinde olsa bile bir manevi lezzetle çalkalandı... Gönül bu, nice sonra çiçeklere baka baka, bir başka hayale dalıp gitti...

Bir yanda Aziziye Tabyası, bir yanda Mecidiye Ortasında bir uslanmaz adam: ben!
Ve Erzurum ve hüznün... ve sen, sahi ne diye?
Ne diye yıllar sonra, unutmuş gidiyorken? ...

Karda, kış da, soğukta sükût bir beyaz örtü
Baksam üşür, ürperir; Tabyalar batmış derdim
Mavi, sarı, kırmızı... şimdi renk renk çiçekler
Yeşil, beyazı boğmuş... belli ki bitmiş derdim.

Ama hiç öyle değil, bir eski gönül düşü
Damarlarımda akan, kulaklarda çınlayan...
Tuhaf... Sarı Kız şimdi, bir sarı hayal olmuş
Senin saçların beyaz... nerde; nerde anlayan?

Sarı Kız! ... biliyorum,unutulmuş bir rüya
Belki senden yakındır, şu gönül aynasına..
Aklım bin kerre mahcup ve mahzun, doğrusu bu
Ama kim kandım demiş, sevdanın rüyasına?

Bir yanda Aziziye Tabyası, bir yanda Mecidiye..
Ortasında bir uslanmaz adam: ben! ..
Ve Erzurum ve hüznün... ve sen, sahi ne diye?
Ne diye yıllar sonra, unutmuş gidiyorken? ...

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Yıldız Kayması

Ölümün kokusu, ekmeğe sinmiş
Kurşunlar asılmış, kirpiklerime..
Gökyüzü; nerdeyse, alnıma inmiş..
Bir hüznün bulaşmış, sevdiklerime! ...

Ana! .. kayıp gitsem, bir yıldız gibi
Ardımdan bir Yasin okunur mu ki? ! ...
Bir bitmez yolculuk, bir yeşil hasret..
Bu acı,dostlara; dokunur mu ki? ! ...

Diken diken yollar, güllere çıkar
Can bildiğim dostlar ellere çıkar..
Bir gül köklamaya, bin bir dikenle
Kanayan gözyaşı, sellere çıkar! ...

Ölümün kokusu ekmeğe sinmiş
Kurşunlar asılmış,kirpiklerime..
Gökyüzü; nerdeyse, alnıma inmiş..
Bir hüznün bulaşmış, sevdiklerime! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Zaman Diliminde Sanamir

ERZURUM'a sonbahar çok erken geldi... Akasya yapraklarına, saçlarına ilk aklar düşen kişilerin ürkek halleri gibi; bir bir sarı lekeler düşmeye başladı... Mehmetçik Manevraları'na katılmak için Aziziye Kışlası'ndan çıktık. Elimizi uzatsak, üzerinde göklere degeceğini zannettiğimiz dağları aşarak, Horasan'da; dallar arasına sıkışmış, Kâzım Karabekir Paşa'nın karargâhını kurduğu zirve eteklerinde SANAMIR köyüne gittik.

Yavaş yavaş sararmaya başlamış söğüt ağaçları altında; yemyeşil çayırları, dağlardan çağlayarak vadiye inen çayları ve değirmenleri; Sanamir'e gömülmüş bir kutlu kişi Hacı Ahmet Baba'nın kerametlerini dinleyerek seyrettik... Köyün gürbüz ve mahcup çocuklarını sevdik. Muzaffer Albay'ın emriyle köyde hasta baktık; çocuklara hurma ikram ettik... Ve çocuklar, ellerini kanatarak topladıkları, yeşil sert yumru yumru dağ armutlarını, gözlerinde bir sevinç halesiyle bizlere ikram ettiler...

Dağların ve dikenli dalların doruğundan
Yeşil, sert, yumru yumru getirilmiş bir elmas...
Kan sızan ellerinde, bir yürek pınarından
Uzatılmış can suyu... ve ışık sızan bir tas!

Gökler, gökler, gökler... kat kat fezada
Sanamir, altında ezilmiş gibi
Yalnızlık, bir yeşil çayırdan halı
Dağlar arasına serilmiş gibi...

Gözlerinden ateş saçan süvari;
Yalçın kayalardan vadiye doğru
Nal sesi, nağralar ve çığlıklarla
Nasıl akar bilirsiniz ölüme...
İşte öyle... Bir değirmen, başını
Uzatmış, bekliyor bir dağ seline...

Söğüt ağaçları titrek ve mahzun...
Bazı, akşamları, nurdan hayaller
Dalların içinden geçiyor gibi...
İnsanlar pek bir şey bilmiyor ama
Çiçekler, yapraklar... gökte yıldızlar
Çok ince bir sırrı seziyor gibi...

Dağların ve dikenli dalların doruğundan
Uzatılmış can suyu... ve ışık sızan bir tas! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Bir Zamanlar

Bir pınardan su içip, çöller; kışkandırdık..
Yağmurlar bizim oldu, seller; kışkandırdık..
Kalbimizle yükseldik, ufkun sırrına erdik
Büyüyen aşkımızla,devleri kışkandırdık! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Birgün

Bir gün, toprağa; yeşil yağmurlar yağacak göklerden..
Ve ardından, Güneş'in gözyaşları akacak göklerden..
Eller,bir cehennemin sıcakıyla kavrulacak..
Günahlar, yağmurlar gibi savrulacak göklerden! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Bitmeyen Aşk

Sevdim seni, ruh çiçeğim; Leyla'yı severcesine..
Bir günahkar gecenin, koynuna girercesine..
Ağzımda kan, burnumda kan, gönlümde kan.. ne çare?
Kanmadım dudağına, kanını emercesine! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Bitmeyen Deniz

Eyvah! .. deniz, gözlerimde bitmiyor!
Bitmiyor, beynimi döğen dalgalar!
Denizler emziren, derya içimde..
Dalgalarda, köpük köpük kayalar! ..

Turnalar! .. yarimin gittiği yerden
Bir bulut getirin, serin mi serin!
Ölüm, gözlerinde yaş olup gelsin
Kanadına gök değmemiş, güvercinlerin! ...

Ölüm! .. sen kar mısın, şerbet tasında?
Sılada yar mısın, gurbet yasında?
Ak oldun, saçımda taşıdım seni..
Bir çiçek nar mısın, dert ortasında? ! ...

Eyvah! .. deniz, gözlerimde bitmiyor!
Bitmiyor, beynimi döğen dalgalar!
Denizler emziren, derya içimde..
Dalgalarda, köpük köpük kayalar! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Bitmeyen Güneş

Bir yaradan kanayan, irin olsa günahım..
Şefkati, bu güneşin; bu güneşin şefkati..
Verir nurunu gene, katreleri yıkarım!
Ne mümkün çıldırmamak; kimin var ki, takati! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Biz

Yalnız karanlıkların, çıplak çocuklarıyız..
Bir yıllanmış şarabın, toprak çanaklarıyız..
Dudağını ıslatan şarapta bir hasret var
Biz hasret ağacının, solgun yapraklarıyız! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Boşuna Sitem

Zulmetti gönöl, ne çare; ben kader mahkumuyum..
Ne yar, hançer olmuş bana; ne, gurbetteki diyar! ..
Ben ki; şu Kainatın Halikı'nın kuluyum..
Şerrinde de (!) Hayır var, hayrında da Hayır var! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Boşuna Zahmet

Kalpsiz insanlar için, anıtlar dikmek niye? ..
Rabbim; taşı, kayayı onlar için yaratmış! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Bu Gönül Bu Yürek

Bakarsın, bir beyaz duvakta; sevinç..
Bir bitmez gecede, damla damla yaş..
Hüzün, çam sakızı..ak saçlarında
Bu gönül, bu yürek; böyle arkadaş! ..

Yağmur yağmur durulansa, geceler
Rüyalara oluk oluk, kan gelir! ...
Dertlerin taş yürek sokaklarında
Ölüm şerbetiyle, bize can gelir! ..

Uzak, yakın köyümüzün birinde
Her gece bir mezar ağlar derinden! ...
Toprak saklayamaz, gözyaşlarını..
Her seher, bir pınar; fışkırır yerden! ...

Kur'an: gökyüzünden yağan beyaz nur!
Turan: gözyaşını yıkayan yağmur!
Ve kan: son şehidin göz bebeğinde
Aslına uçmakta, bir nurdan çamur! ...

Bakarsın, bir beyaz duvakta; sevinç..
Bir bitmez gecede, damla damla yaş! ..
Hüzün, çam sakızı.. ak saçlarında
Bu gönül, bu yürek; böyle arkadaş! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Bu Rüya Bitmesin

Mehtaplı gecelerde, alemini seyre dalarız
Aşkın meze olduğu, sofralarda doyarız..
Bizler; görünmez olduk, bir aşkın büyüsünde..
En güzel perilerin dudaklarını, yalarız! ..

Ahmet Tefik Ozan

Bugün

Martı kanadında ışıyan gün
Bir kibritle tütürdüm sigara..
Ben üzgünüm... onlar üzgün
Bugün, benim sevdiğimi aldılar! ..

Bu sabah, kahvaltı etmedim
Karnım acıkmiş, ne çıkar..
Öğleyin camiye de gitmedim
Bugün, benim benliğimi aldılar

Ezanlar okunacak, geceleri..
Boynum utancımından, yana düşecek
Ve inecek, nurlu evlerin pencereleri..
Bugün, beni karanlığa saldılar..

Gözleri, aynı kalır mı dersiniz?
Beni görünce, kızarır mı?
Ve dökülür mü; dudaklarından, bir:
"Geceyi sever misiniz? .."
Bugün, benim düşlerimi yıktılar! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Bulamıyorum

Ayşe Nine'nin gözlüğü, kırılmış..
Hasan Bey'in damadı gelecekmiş..
Çoban Ali, bahçesine soğan ekmiş
İlkbaharda yeşerecekmiş!

Ya köşede ağlayan, şu sevimli çocuk kim?
Niye şen serçecikler, akasya dallarında? ..

Gözlerini ayırma gözlerimden..
Belki de saçmalıyorum!
O kadar doluyum ki, hasretinle
Söyleyecek söz bulamıyorum! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Bulutların Göz Yaşı

Ağlıyorsa bir bulut, semada iç çekerek..
Bir ağaç, gözyaşını; meyvesine alıyor...
Dağılıyor göz yaşı, dillerde eriyerek
Bir göze, renk oluyor..bin bir yürek çalıyor! ...

Ahmet Tefik Ozan

Buzdan Saraylar Yaptım

Duydum ki: Yarım beni, gözümdeki yaş ile; bir anlık anıp geçmiş..
Ne bilsin ki; gözyaşı, bu gönöl havuzundan taşan en son katedir...
Buzdan saraylar yaptım, kor ateş sevdasına.. belli ki bakıp geçmiş!
Kahpedir, nice sonra anladım bitmez rüya... buz sarayın, kahpedir! ...

Ahmet Tefik Ozan

Büyükada G zellerine

Gözlerim, gözlerine tutkun
Ellerim, ellerine...

İnan ki, böyle giderse
Lanet yağacak
Büyükada g zellerine! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Cam İlminden Bihaberler Ülkesi

Mağrur Kral, bir gün; belki binlerce
Camdan kadeh, fanus, vazo, kavanoz..
Toplayıp, görkemli salona dizdi...
Renk renk şerbet ve su
Süt. limonata...
Doldurdu camları,ağızına kadar..

Geldi misafirler: Bir hayret... bir şevk
Gözlerde şaşkınlık, nefesler titrek..
Hepsi baygın baygın düştü, yerlere:

'Sen, sulara şekil veren, Hükümdar..
Sen, bir ömür tapılacak Mabut'sun! ..
Sen artık anıtla, putla yaşayan
Bir ruhsun... tebaan, nasıl unutsun? ...'

Ahmet Tevfik Ozan

Can Aynasında Işıık

Aynalarda raks eden, ışık; ne kadar uzak..
Ve yakın, aynaların sırlı cam yüzlerine..
Karanlıkta aynalar; çaresiz, yapayalnız..
Ve hasret.. Nur Yolu'nun ışıktan izlerine!

Ahmet Tevfik Ozan

Can Ne?

Issız dağ başında, bir avuç suda
Aksi bir yıldızın, nasıl yalnızdır! ..

Yolların bittiği yerde, pusuda
Ecel bekliyorken, canım cansızdır! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Cenneten Davet

Harput'ta icekler.. Dua Dağı'nda
Biri GAMZE, belli..güzel mi,güzel!
Bir gece ansızın,Cennet Kapısı
Açıldı, çağırdı; bir esrarlı el
GAMZE uçtu, gitti..sessiz ve güzel!

Ahmet Tevfik Ozan

Cerrahi Tekkesi'nde Bir İstanbul Akşamı

Siyah bir tül ipektir, Cerrahi Tekkesi'nde
Gece, serin taşların; sımsıcak sükûtunda..
Ürkek, mahcup ve titrek bir güvercin, alımlı
Hollandalı Kız, belli..bir ışık havuzunda

Suda kayan, kaynaşan kuğular gibi beyaz
Takkeler... altlarında Edep' ten heykel (!) taşır.
Damla damla, rengârenk mürekkepler damlamış
Duru bir su; sessizce, denizlere ulaşır..

Kadifeyi okşayan bir meltem gibi sakın
Tercümanın ağzında 'Sehadet" bir muamma..
Buğulanmış gözlerle, Hollandalı Kız şimdi
Semâvatı seyreden billur gözlü bir âmâ (!)

Gece, sülus yazılar.. ve renklerin düğünü
Cerrah-i Tekkesi'nde, anlaşılmaz bir sır var!
Kim demiş türbesinde, canların öldüğünü?
Kim demiş, kışlarında acımasız bir kar var?

Siyah bir tül ipektir, Cerrahi Tekkesi'nde
Gece,serin taşların; sımsıcak sükûtunda..

Ahmet Tevfik Ozan

Cevabı Cennet Süal

Ey topraktan çanak yapan,nazenin
Ellere hükmeden..yaşlı,Nurlu Pir!
Topraktan heykele can ve söz veren
Ezeli,ebedi Nur'a ne denir?

Ahmet Tefik Ozan

Cinnet mi?

Ne yükseliş güneşin, bir karanfil demetinden..
Ne bir soğuk gecenin, avuçladığı yollar!
Bir kesişen çığlıklar, denizinde her şeyim..
Gözlerim boşlukları, boşluklar; beni kollar! ...

Tepemde hançer gibi savrulan hıçkırıklar..
Avcumda; gözlerimden, bana kaçmış bir peri!
Bir şey var bu Alem'de, bilmediğim bir şey var..
Uykum, sanki insafsız bir hekimin neşteri! ...

-.....!

Biliyorum, güneşsiz bir sonbahar akşamı
Her şey sıcak bir tütsü gibi tütecek gözlerimde..
Ve bir gün; acımadan, inatla çiğnediğim
Topraklar sevişecek, çürümüş ellerimde! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Çapakçur Nur Destanı

Çapakçur Dağları'nda Nur, Bahar'da çiçek olur!
Ve analar, gecesinde Rahmet'in; Levh-i Mahfuzu okur:
"Hikmetim yolcudur, Ömer Ağa; gördüğüm Nur'du, gece..
Alnından semalara, şavkı Murad'a vurur! ..."

Gözlerinde şehidin; ölüm, tebdil-i mekan!
Uyanmak bir rüyadan, yeşil, sessiz ve derin!
Ve demişsin "Cehennem!" küfrün köpeklerine!
Adlin Nur-ı İlahi, ya Malik-i Yevmiddin!

"Haşre dek şimdi orda, Çapakçur Sırtları'nda
Tekbirler, ezanlarla; Rahmet-i İlahiden
Sofralar iner kalkar, şehitler dergahına! ...
Tekbirler, ezanlarla; Rahmet-i ilahiden! ..."

Ve nur yüzlü müminler, yeminlerle fısıldar
Nurunu, mezarlıklar üstündeki Kudret'in
"Vallahî, bir ışık var; kabirde bir ışık var! ..."
Ve bir şey anlatılmaz! .. Sır ki, çetin mi çetin!

Çapakçur Dağları'nda Nur, Bahar'da çiçek olur!
Ve analar, gecesinde Rahmet'in; Levh-i Mahfuzu okur
"Hikmetim yolcudur, Ömer Ağa; gördüğüm nurdu, gece..
Alnından semalara, şavkı; Murad'a vurur! ..."

Ahmet Tevfik Ozan

Çiçek Rüzgar ve Sevinç

Kabe'nin etrafına, yıkanmış buğdaylar serpilmiş de; bembeyaz güvercinler üşüşmüş gibi beyaz elbiseler içinde mümine hanımlar el ele, ürkek ve gözlerinde ılık ılık bir sevinçle Kabe'yi tavaf ederler... Bu nur yüzlü kadınlar, birbirlerini kolaylıkla tanısınlar, kaybolduklarında kolaylıkla bulunsunlar diye kar beyaz tülbentlerine çengelli iğnelerle çeşitli renklerde kadife, yün ip veya ipek kumaş ilştirirler.. Osmanlı Revakları'nın gölgesine çekilip Kabe'nin etrafında dönen insan seline nazar ettiğinizde; rüzgarın rengarenk kır çiçeklerini bir tatlı esintiyle savurup durduğu hissine kapılırsınız...

Gelincikler, papatya, mavi kır çiçekleri
Bir bahar yağmuruyla ince ince yıkanmış
Durulanmış, Güneş'le; pırıl pırıl bir rüya...
Rüzgârın savurduğu, okşadığı çiçekler
Serin öpücüklerle dalıyorlar uykuya..

Kar beyaz, gül kokan libas içinde
Kadının başında gelincik dalı
Şu kadın., şu kadın, sanki papatya
Yanaklarda yaşlar, gözler sevdalı...

Çiçekler, rüzgârlar, zaman, mekan hep
Ezelden ebede dönüp durmakta...
Kabe Taşları'ndan yansıyan ılık
Nice gönül sarayları kurmakta...

Gelincikler, papatya, mavi kır çiçekleri
Bir bahar yağmuruyla ince ince yıkanmış
Durulanmış, Güneş'le; pırıl pırıl bir rüya...

Ahmet Tevfik Ozan

ile

Boy atmış, zakkumların çizgileri; ufkumda..
Parça parça gözlerim, aksiyle ufukların...
Bu ceset benim değil, ruhum ezelden mahluk..
Çekemez olmuş ömrüm; derdini, yarınların! ..

Ahmet Tefik Ozan

Çizgi Çizgi Bir Dünya

Yollardı,seller gibi; vadilere koyulmuş..
İnişler,yokuşlarla ufuklara koşuşan
Ne kaldı,renklerine bir büyü sinmiş gibi
Yapraklardan,kuşlardan; mevsim mevsim uçuşan?

Yolların ufukları kestiği yere baktım:
Çizgi çizgi bir hayal,bir sesi taşır gibi..
Ne tuhaftır alnımda; derin,oyuk çizgiler
Yollarına gurbetin; taşar,karışır gibi..

Çizgiler..aynalardan yüreğime ansızın
Şaplanmış kıymık gibi,acımasız ve keskin
Görmek muhal,sadece; bir tuzlu acı ve kan..
Anlayamaz,yaşarsın..hissedersin ve lakin
Bilemezsın Zaman mı,kan mı..sessizce akan?

Çizgi çizgi bir Dünya..ne şan-şöhret, ne isim
Herşey,herşey tuzla buz bir aynada bir resim..
Ne yapsın,kanatları sır yüklü kelebekler
Gökyüzünde camlardan heykeller kırılırken
Yağarken, cam yağmurlar; semadan mevsim mevsim..

Yolların ufukları kestiği yere baktım:
Çizgi çizgi bir hayal,bir sesi taşır gibi..
Ne tuhaftır alnımda; derin,oyuk çizgiler
Yollarına gurbetin; taşar,karışır gibi..

Ahmet Tevfik Ozan

Çocuktum

Bir haliya sardılar, Gülseren Ablamız'ı..
Ve yorgun adımlarla, bir ömrü arşınlayıp
Bir mezarla çaldılar, O Rahmet kapımızı! ...
Bir şey var, anlatılmaz.. ve her şey, dünden kayıp! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Çok Geç Gelen Huzur

Bu çöller; nihayetsiz aczimle, bir seraba
Bile çıkmaz, yanarım; ardımdaki izlere...
Attığım her adımda, beynimde bir acaba
Acaba, ne gün çıkar; bu yollar denizlere?

Ben çaresiz ve mağrur nefsimle, yapayalnız..
Şu çölün ortasında sorarım: sahibi kim?
Üfkünü hayal meyal seçtiğim sahraların?
Ve kanatsız kuşların.. ararım, sahibi kim?

Bir bilsem sahibini; kudreti, arşı tutmuş..
Şu sahra "Kün! .." emriyle, bir vahaya dönecek...
Bu kumlar ki: yeşilin ahengini unutmuş
Fıskıran kanlı canlı dallarla sevişecek...

Çölleri bir vahaya çeviren sırrı buldum:
BİSMİLLAH! ... kanadı yok, kuşlara iki kanat!
Çırpınmaktan, kanatsız; senelerdir yoruldum
Huzur, çık artık diyor; göklere, kanat kanat! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Dağlardı Şiirleri

Kandım sevincine, kahpe dünyanın
Kalem kılıç, bir menzile giderim!
İki padişaha dar gelen Dünya
Gün olur, senden de sual ederim! ...

Çilesini bilmezsin buluttan duvarların..
Ve dağların, türküler donduran soğuşunu...
Her çocuğun gönlüne, bayraklarla yazılmış
Dünyalar kadar geniş, bir ağaç kovuşunu! ...

Ey, Turan'ın kardan ak, çileli insanları!
Elinizde buzlu su, yürekten daha sıcak! ...
Nasıl yabancı kalmış, yoksul aşında balık? !
Denizlerde bereket ha taşı, ha taşacak! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Dağlarda Bulduğum Yol

Bu akşam, dağların en yükseğine
Yatağım serilsin, öyle kalayım...
Yıldızlı semanın eteklerine
Tutunup, baş önde; bir hıçkırayım...

Rüzgar alçalarda kıvranıp dursun..
Gözlerim, baktıkça korkuya doysun..
Ve ölüm, bembeyaz bir bulut gibi
Dağın zirvesini kuşatıp dursun..

Çal bekle, çal bekle.. çare yok, artık! ..
Sen varsın fezada, yalnız sen varsın
Ve ümit, bekleyiş.. sıcak gözyaşı...
Fezanın ahenkli sonsuzluğunda
Sen ancak.. sen ancak, cismin kadarsın! ..

Ümitle korkunun arasında nur
Yaşlı gözlerine, şöyle dokunur..
Rahmetin denizi taşmayı görsün
Değil küçük cismin, Feza nur olur! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Darende ve Zaman

Altından ırmaklar akan,tahtlardır
Anılan,Darende Günpınar'da..Can! ..
Şevincinden sular, toz olur; kalkar..
Öper gökyüzünü..dalda, heyecan..

Bir yeşil buhurdur,Huzur; semadan
Dökülür..vadiyi kaplar ve çöker..
Ev ev alır pençesine,in in yerleşir..
Kalpler yağmur yağmur gözyaşı döker

Yayıhta çırpınır,Günpınar'da Su
Sesi ilahidir..ak yağı, köpük..
Sessizce vadiye akan gölgeler
Bir melek ordusu..bak,bölük bölük! ..

Sonra,bir Komutan Sorgucu..Seyyid
Nişanı'nda parlar; Darende'de Gün..
Sahabe Kokusu..şefkat lisanı
Gönüller, Nur'unu bulur.. gün be gün!

Ey Darende Vadisi'nde Zaman'ı
Bir nurdan mekikle dokuyan, Ocak!
Zaman; bir seccade..katlanır, gider..
Çaresiz gönüller,kalpler n'olacak? ..

Altından ırmaklar akan,tahtlardır
Anılan,Darende Günpınar'da..Can! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Daş Memed'in Rüyası

Köylüler "Daş Memed" derler: bir gönül ehli, çoban kişi... Değneğini duvara dayadı, oturdu. Hal hatır sorduktan sonra; iki eliyle tuttuğu ve kırıntıları asla dökülmesin diye titrediği bir ekmek parçasını ağzına götürüyormuş gibi iki elini ağzına doğru götürdü. Kimseler duymasın diye yavaş yavaş, bir rüyaya dalar gibi anlatmaya başladı:

Çocukluğunda fırında çalıştığı ve fırında uyuduğu günlerde sabah namazına sevinçle koştuğunu, Toroslar'ın zirvelerinde koyun güttüğünü, Afgan Mücahitleri'nin kuşatıldığını duyduğunda iki gece dua ettiğini, ağladığına kadar anlattı. Sonra, bir nurlu gecede; bir sadık rüyada gördüğü Hz. İbrahim'i... Toroslar'ın zirvelerinde, elini uzatsa tutacağını sandığı gökyüzünün ötelerini..

Daş Memed, bir Avşar Çobanı; belli..
Sağ omzunu Toroslar'a yaslamış..
Bir rüya sonrası, gözleri nemli
Bitti zannettiği, ömrü başlamış! ..

"Ağam" diyor:".. Dar parkeli bir yoldu.
Parke taşlar, ince sıra döşeli..
Ağır adımlarla bir nur yumağı
Süzülüp kayboldu.. ufuk, neşeli! .

Heybet mi, korku mu, umut.. neşe mi?
Hepsi birbirinin içinde gibi..
Yüreğim çırpınıp savrulup gitti.
Bir hayal atlının izinde gibi..

Bakmak ne kelime? .. gözler kamaşır!
Sonra edep, haya, ümit yarışır!
Göz ucuyla baktım, bir nur tebessüm.
Dışlar.. tarifine yıldız yakışır!

Alnında aynayla, aynaya bakan
Kişinin sureti, ömrümdü.. geçti!
Aynada ki ayna, gördüğüm rüya...
Sırrı anlatılmaz bir gündü geçti! .."

Daş Memed, bir Avşar Çobanı; belli..
Sağ omzunu Toroslar'a yaslamış..
Bir rüya sonrası, gözleri nemli
Bitti zannettiği, ömrü başlamış! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Davet

Ey, bir sınırsız yolda; kendini bulmuş Adem!
Düşünceni parçala, "şüphe" yle aklını kur!
Birinde olmadığın, birinde yaşadığın
Birinde varlığının tükendiği zamanca
Düşünce denizinin rüzgarlarını savur!

Ahmet Tevfik Ozan

Değişen

Her köşe başında birdenbire
Yükselir kaybolur hayali...
Birdenbire çıkar bulutlardan
Uzanır, göğsünüze değer eli...

Ne olduğunu anlayamazsınız önceleri
Bir şeyler değişmektedir yavaş yavaş..
Göğsünüz, hızlı hızlı inip kalkmaktadır
Ve gözlerinizden ılık ılık
Bir şeyler akmaktadır...

Uzanırsınız yataklara yorgun argın..
Yastığınızdan buram buram kokusu tüter
Çıldırırsınız...
Aslında, kavuşmak; size fazla gelir
Dayanamazsınız! ...

Değişen şeylere bakıp da, karar vermeyin..
Aslında çıldırmıyorsunuz..
Sizde benim gibi
Onun gibi
Hepimiz gibi
Aşık olmuşsunuz! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Deli Divane

Delisin! ... seni ansam, dalsa gözüm
Biraz hasret, biraz hüzün
Cevap hazır
Delisin! ...

Günah çiçeğim..
Ne söylüyeyim?

Şairin "En yasak meyvesindeyiz
En güzel cennetin! .." dediği kadınsın...

Kim miyim?
Ne miyim?
Divane miyim?

Beni, gözlerimden tanırsın! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Deli Dolu

Ocak yaksam: dumanında tütersin..
Dar günümde, gözlerimde bitersin..
Bir sen, sevda mısın; canan mısın ne?
Bir sen, öldürmeye beni; yetersin! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Devr-i Alem

Evlerin duvarını dalgalar yalamakta..
Ve her gece, kumsalda; bir Kadın ağlamakta...

Ahmet Tefik Ozan

Dilek

Şu serin masada oturacaktık..
Başını hafifçe yana eğecektin
Mavi gözlerinde, ısıll ısıll bir tebessüm
Saçlarını, gözlerine dökenecektin....

Büyük yapraklı ağaçlar
Beyaz eteğini kıskanacaktı..
Uysal ellerinde, saatlerce
Tarancı' nın güneşi olacaktı...

Bir ağaç hatırlattı dileğimi..
Allah yapraklardan razı olsun
Olmayacak duaya amin demeyi
Kolay mı, sanıyorsun? ...

Ahmet Tevfik Ozan

Dipsiz Kuyu

Kulağımdan geçen ses, taş oluyor ansızın
Sükutun denizinde halkalar kaynaşıyor..
Beynimde; dalgalardan, dağlar gibi gölgeler..
Ve hakikat, zavallı hayalimi aşıyor!

Ahmet Tevfik Ozan

Doğrusu

Geçmişim bu canımdan, içinde neyim var ki?
Yürek beni dinlemez; Alem'de kimim yar ki?
Nurunu katre katre,canından veren bir mum
Şafağında, güneşin; niye, niçin ağlar ki? ..

Ahmet Tevfik Ozan

Dönüşü Olmayan Yol

Saadet; son güvercinin kanatlarında,saklıydı..
Ve bunu namludan başka, hiç kimse bilmiyordu.!

Ahmet Tefik Ozan

Dört Güvercin Beş Sevinç

“Kanlı Noel” de eşi ve üç yavrusu, banyoda; delik deşik edilen Nihat İlhan Paşa ilk defa konuştu.
28 Aralık 1982 TERCÜMAN

Nihat Paşa’nın gözleri dalıyor... 1963 Aralık’ında Kıbrıs’ın uğursuz gecesinde artık...
“Onların şehit olacaklarını görmüştüm. Hem de bir gece evvel! ..”.. Nihat Paşa’nın karısı ve üç yavrusunu delik deşik gören gözleri şırl şırl boşanıyor:

“- Karıma bir beyaz tuvalet diktirmiştik. Onu giymişti. Murat ve Kutsi’nin ellerinden tutmuştu. Hakan nerede? diye sordum. Gökyüzünü gösterdiler. Uçuyordu... Sonra onlarda uçmaya başladılar... Beşparmak dağlarını aştılar. Adana’ya oradan da şimdi gömülü oldukları memleketim Elazığ’a doğru gittiler....”

Paşam, ne ki; can dediğin Dünya’da..
Bir bahar da yeşerecek dört çiçek!
Melekleri görmek olmaz, rüyada
Hakan, bulutları yalnız geçecek...

Denize kavuşmuş balıklar gibi
Çağır-san; gelecek, çıkmayacaklar!
Rüya diyeceksin, gözlerin yaşlı
Sırrını, denizin açmayacaklar...

Harput Kalesi’ni seyreden beyaz
Güvercin kanatlı, yalnız bulutlar..
Şehitler kervanı, içinden geçen
Rüzgarı rüyada, nurlu kanatlar...

Bir gün, dört güvercin; kapıyı çalar
Beş olur sevinçler, bulutlar akar..
Feza, derinlerde bir nokta olur
Harput sırtlarına o gün, nur yağar...

Paşam, ne ki, can dediğin dünyada
Bir baharda yeşerecek dört çiçek!
Melekleri görmek olmaz rüyada
Hakan, bulutları yalnız geçecek...

Ahmet Tevfik Ozan

Dün Bugün Yarın Köprüsü

“Bir gece, bir yerde yıldız kayarsa..
Soğursa bir kurşun, ciğerlerimde! ...”

O serin dağların çocuğuydum ben
Karların, yarıların, gür ormanların! ...
Gönül, bir güvercin yüceden yüce
Sevinci,dünlerin ve yarınların! ...

Aha, şuralarda kanar yaramız! ..
Öyle sıcak, öyle derin, öyle kan!
Kandan kanatlanıp, arşa uçarız..
Öyle ırak, öyle serin, öyle can! ...

Dursa, namlularda çırpınan yürek
Kurşunlar aksamasa ciğere sessiz..
Bir şeyler olacak, güneşler kadar
Aydınlık, şefkatli, sıcak, lekesiz! ...

O serin dağların çocuğuydum ben
Karların, yarıların, gür ormanların! ...
Gönül, bir güvercin yüceden yüce
Sevinci, dünlerin ve yarınların! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Emir Bir Başka Yerden

Gözlerim açıkken, beynim köpürse:
Emirler yağdırsa: “..Görme, ölürsün! ..”
Görmemek, ne mümkün? .. Göz, bakar görür! .
Sahi, beynimizi dinlemeyen göz
Kimden emir alır..kim derse, ölür? .

Ahmet Tevfik Ozan

En Uzun Gece

Nice sonra; ufukta yangın var diye, koşuştular..
Oysa, Güneş doğuyordu! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Er Doğan Bekir Sıtkı

İmam Efendi'nin (K.S) Türbesi'nde yaz:
Şelalede Güneş..ışık,renk ve ses
Duvarlar bembeyaz,gönül bembeyaz
Can desen..titreyen,bir anlık nefes!

Konuştukça ipek,nurdan perdeler
Uçuşur,katlanır,savrulur gider..
Bazen ihtimal ki; Tuba Dalı'na
Takılır,dizilir.."şiir oldu! .." der!

Bekir Sıtkı, belli; er doğan,bir er!
Gönlü Haşır'lerde..Liva ül -Hamd'de
Mısralarda şavkı,hep birer birer
Hasretin gözyaşı.. bir nurlu ukde

Cennet dökülürse dudaklarından
Tuhaf..lezzetini,yaşıyor gibi
Ecel uzaklardan,sessiz el etse
Bekir Sıtkı coşup koşuyor gibi..

Sırrını bulmuş ki; Hu deyip akar..
Gayrisi,çöllerde bir garip gölge
Ölüm çıksa gelse,sevinçle bakar
Er gelmiş,er ölmüş o Nurlu Bilge!

İmam Efendi'nin (K.S) Türbesi'nde yaz:
Şelalede Güneş..ışık,renk ve ses
Duvarlar bembeyaz,gönül bembeyaz
Can desen..titreyen,bir anlık nefes!

Ahmet Tevfik Ozan

Erciyes

Kim öper eteğini, yeşil kırmızı sarı
Çiçeklerle iz kalır, pak yürekli Erciyes!
Yıldızlara, doruğun; götürür mü yolları?
Eğilmemiş başında, ak çelenkli Erciyes! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Erciyes Lisaniyla

Bir kuş konmaz başına; karları yağdıran kim?
Erciyes Karları'nı; çaydan, ottan, koyundan süt yapıp sağdıran kim?
Hangi parmak, hangi göz, hangi dudak karışmış; eteğin toprağına
Ki, Bahar'da yemyeşil bir Kayseri halısı; döşeyip kaldıran kim?

Ahmet Tevfik Ozan

Erciyes Ve Ben

Erciyes'te kar diyorum, bu akşam
Benim kadar terk edilmiş değildir..
Karanlığa yar diyerek sarılmış
Ümitleri benimkinden yeşildir...

Niçin olmasın ki? ! .. çiçeğin kanı
Erciyes'in doruğundan süzülür..
Bir pınardır Erciyes'in Yüreği
Kantar kanar, dudaklara dökülür..

Benim gibi bir vefasız yarı yok!
Kor ateşte erimeyen karı yok!
Her tanesi bir akrebin ağzında
Aşk dediği bir acayip narı yok! ...

"...Taş değirmen arasında bir yürek;
Taş incinir diye mahzun kanıyor!
Ümit, buzda kök salacak bir çiçek
Gönül devşirecek çiçek arıyor! ..."

Erciyes'te kar diyorum, bu akşam
Benim kadar terk edilmiş değildir..
Karanlığa yar diyerek sarılmış
Ümitleri benimkinden yeşildir...

Ahmet Tevfik Ozan

Erlerin Hikayesi

Büyük işler, konuşuluyordu mecliste..
Hiç kimse, buzdan bir cezve içinde
Kahve pişirip dağıtan,uşağın
Varlığını hissedemedi...

Ahmet Tevfik Ozan

Erzurum'da Bir ayhane Günlüğü

Klrenge, kırmızı ve sarı bir fırça
Gezinmiş gibidir; şimdi Erzurum
Çarşısı; pazarı, ayhaneleri...
Velhasıl sonbahar.. arkasında kar!
Yreklerde arpan, bir titrek hüzün
Ufuklara dalan gözlerde sevinç
aylara bulaşmış, bir avuç efkar! ..
Sylemeşi ayıp, bir köşesinde
Her yüreğın; bir bilinmez sevda var..

Vilayete bakan ayhanede gün
Nerdeyse gençlerin elinde tutsak
Fikrin kırbacıyla dövülüp durur:

'..Niye müçtehit az, halbuki herkes
Hak bilir, yanılır... doğruyu bulur! .."

ayı yudumlayan aksakallı can
Fikrin kırbacını sarar eline..
Gün' okşar, sarar, bağrına basar..

Gözleriyle toplar genç yürekleri
Bir buse kondurur titreyen An'a..
Bir ift söz m, karanfil mi? ..bilinmez
Hediye ettiğı, akla izan'a..

'Kanatlarda akan havayla uçmak
Bil ki kartalda da sinekte de var!
Ama bir sinekten bir kartala yol
Fezayı kateden uzaklık kadar.."

Ufuklara dalan gözlerde sevinç..
aylara bulaşmış bir avuç efkar! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Eski Günler

Yaşamak
Yarınlar bir şeyler bekleyerek uyumaktı..
Kuzeyden gelen kuşlara, seni sormak
Yalnız kayalarla oynaşan
Coşkun dalgalara uyanmaktı..

Aklımın ermediğinden olacak
Bir gün saçlarında ak aramıştım..
Ak saçlar mutluluğa yanaşmazlar ya
Bulamamıştım! ..

Beyaz kayalardan sızan
Çamurlu suları yalardık, tiksinden..
Çıplak ayaklarımızda dikenler eritirdik
Silkinmeden, titremeden...

İhtiyar kadınların göz yaşlarıyla
Serinlermiş, eski günler..
Genç kızların saçlarında saklanırmış...
Avuç avuç içtiğimiz çamurlu sulardan
Ağzımızda, yalnız
Bir toprak kokusu kalmış! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Etimesgut'ta Akşam

Dalmıyor, desem:... yalan! .. Etimesgut'da akşam
Gözlerim, tepelerde; tek tük çam dallarına..
Bir parça askerlik var, biraz sevda, biraz kin..
Sonra takılma hüznü, kederin ağlarına..

Yollardı, seller gibi vadilere koyulmuş
İnişler, yokuşlarla ufuklara koşuşan..
Ne kaldı,renklerine bir büyü sinmiş gibi
Yapraklardan, kuşlardan.. mevsim mevsim uçuşan?

Yolların ufukları kestiği yere, baktım..
Çizgi çizgi bir hayal, bir sesi taşır gibi..
Gözlerimle dokunsam; dağılıp kaybolacak
Hayalin bir ayrılık busesi taşır gibi..

Askerlik:
Bir denizde susuz kalmış olmak mı?
Bu sevda:
Şiirlerde dilsiz kalmış olmak mı?
Ya kinim:
Yar kolunda,yarsız kalmış olmak mı? ...

Dalmıyor, desem:...yalan! .. Etimesgut'da akşam
Gözlerim, tepelerde; tek tük çam dallarına..
Bir parça askerlik var, biraz sevda, biraz kin,
Sonra takılma hüznü, kederin ağlarına..

Ahmet Tevfik Ozan

Evvel Zaman İçinde

Tuz yüklü denizler emzirse bile
Bir balığı, tuzsuz yemek ne mümkün?
Bin kılıkla sarmaş dolaş bu ile
Bu ile, bu ile.. akıla küskün...

Pul pul hayatını kimler dokumuş?
Kim gizlemiş ecelini havaya?
Deniz, yosun yazmış; kimler okumuş
Sırrını balığın, kayalıklara? ..

Sen bilirsin, işte yollar karşıda..
Biri, bilinmezi akla götürür! ...
Terazisi kayıp olmuş arşıda
Akıl satan, elbet; günah süpürür! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Eylül Kokan Hüzün

Erzurum'da 'leb-a leb' çayları konuşmadık mı?
'...Ve dağların, türküler donduran soğuşunu..
Hür çocuğun, gönlüne; bayraklarla yazılmış
Dünyalar kadar geniş, bir ağaç kovuşunu..'

Düşmüş tarihini, önceden önce:
'...Zilli memdud olur,zamanı kasır! ..".
Biter gün..emir hak! ..ölüm gelince:
Uçar Hasan,Ali..ve dahi Kasır!

Şimdi bakıyorum,geride kalan:
Bir bitmez tebessüm... bir ipek nefes
Peygamber (s.a.v) Sevdası..sema katında
Yıldızlara nisbet,bir nurani ses:

Şair! .. ne ki, can dediğin dünyada:
Aynalardan renk devşiren bir heves!

Ahmet Tevfik Ozan

Filibe Mektubu

Söylemesi, tuhaf...bir ağır koku
Filibe'nin Ortası'nda sessizce
Taş taş,sokak sokak yayılır durur..
Gözleri cam,güzel Bulgar Kızı'nın
Kuğular misali seyrine inat
Günah bir Engerek..pusuda durur! ..

Nazlı Meriç,mahzun..bulanık,yorgun
Yaşlı kadınlarda ancak sezilen
Bir tuhaf,korkulu..Ölüm'ün hüznü
Güzel Bulgar Kızları'nda yok ama
Gönül kıyısında birden çekilen
Hayat Denizi'nin..güllerin,hüznü..

Kızıl kiremitler,mavi çiniler..
Öksüz kalmış bir çocuğun gözyaşı
Hepsi hepsi donmuş..bir buzdan heykel!
Meriç Kıyısında, bir Al-i Osman
Mirası,camiler..bir şefkatli el!

Filibe'nin Ortası'nda bir Şair
Gönlünde bir Bahar..çiçek çiçek yaz
Çarşıya yayılan ağır kokuda
Â dostlar! ..doğrusu günahın sesi
Ecelin busesi var gibi biraz! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Gecenin Ettiği

Gecenin verdiği korkudan olacak
Ağaçlar, bir yandan güneşe yükselirken
Bir yandan toprağın derinliklerine
Kaçmaya çalışır

Ahmet Tevfik Ozan

Geceyle Gelen

Karanlık, yatağımda bir beyaz çiçek gibi
Uzandı, uzanacak gönlümün baharına..
Ki; karanlık bir yeşil elbiseye bürünmüş
Atıldı, atılacak güneşin kucağına..

İnler gibi derinden, perdeler parça parça
Bir kartal pençesinde karanlık ağarmakta
Sular durgun ve sessiz.. ağaçlarda hiç ses yok
Dudağım üç hecenin hasretiyle yanmakta...

Çamlar ruhumda diken... çamlar kulağımda ses
Erimek istiyorum ağzında nefes nefes
Ey taşları eriten cehennemler rüzgarı
N'olursun benim için birazda Güney'den es!

Yalnızlık, aşk sıçrattı kardan ak ellerime
Ben artık karanlıktan aşk bekleyen seyyahım
Yolları tesbih gibi gönlüme düğümledim
Ve her yolun başına bir yeşil peri saldım...

Varsın yollar uzasın, üst üste düğümlensin
Varsın hasret ağacı, gün be gün yeşillensin
Kalbim o uzun yolun bittiği yer değil mi
Varsın o yeşil peri, pınarlarda dinlensin! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Gevher Nesibe Sultan

Aşkın nurani hançeri; değmesin, gönüllere..
Eli değmez tabibin; yakar, eritir atar!
Saraylar, tahtlar, dünya; yaprak olur yerlere..
Güneş hüznle doğar, gözyaşlarıyla batar! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Göppingen Gülü

Kar yağar inceden,tutunur kalır
Yaprağında Gül'ün,mahçup ve ürkek..
Göppingen'de bir Gül..bir beyaz buse
Kızılın üstüne,titrete buzlarla..

Bir yalnız gönüldür,çatı katında
Bir sessiz çığlıkla sılayı anan..
Ve yanan yıllara,akan zamana
Gözü nemli,hasreti kan kızlarla..

Ufuklarda çizgi,bir kızıl hançer
Biraz hüznün,biraz hasret,biraz kin..
Unutulmuş Mukaddesler aşkına!
Sitem kendimize,belli..ve lakin
Hükmü Şair versin,baki sözlerle:

"Ne geçmemiş ki; Alem'de,aşk gibi sessiz ve derin?
Bir ölüm yağar üstüne; bir hayat,zerrelerin..
Zerre der,lisanıyla:..La ilahe illallah!
Ne garip; Ruh'u donmuş zerreden heykellerin! .."

Ahmet Tevfik OZAN

Göppingen:Almanya'da, Stuttgart Şehri'ne yakın; Türk Nüfusu'nun yoğun olduğu bir kasaba..

Ahmet Tevfik Ozan

Göklerin Bittiği Yerden

Karanlıktan ip eğirdim, dokudum
Bayrak yaptım, yosun tuttu ellerim..
Seherleri kubbe kubbe okudum
Gün çağırdım, kor eritti dillerim

Kan damladı,soframdaki tuzuma..
Eller, ekmekleri bölüşemedi
Gözyaşım, üç öğün soframda katık
Bahtım, sevinçlerle kesişemedi

Göklerin bittiği yerden bir kapı!
Bir kapı zamanın donduğu yerden...
Bir buzdan şancağın Zafer Günü'nde
Güneşin bağrına koştuğu yerden!

Işıktan şarkılar, yeşilden rüya..
Zamanı, sahraya kanayan yara
Sancakları rüzgârlarla yıkayan
Sevinçten, neş'eden, hazdan bir dünya!

Elmas çekmecedde bir kanlı yürek
Damla damla gökkuşağı kanıyor..
Mermer şarkıların düğün gününde
Tuğlar, yıldızlara nispet yanıyor!

Yanıyor, korların donduğu mevsim
Nur damlıyor kılıçların ucundan!
Kanat takmış kışlalara, Ezanlar
Rüzgar bekler olmuş, Zafer Burcu'ndan! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Gölbaşlarında Hüzün

Hasta bedenlere şifa,dağıtırken; sessizce..
Eyvah! ..Gölbaşları'nda çiçekler soldu gitti
Dualar dökülürken,hasta dudaklarından..
Güneş, Cennet'ten doğdu; bir güzel RÜYA bitti!

Ahmet Tefik Ozan

Gönölde Hür Azerbaycan

Prof.Dr. Elçin İskenderzade'ye...

Bir beyaz mermerde açan karanfil
Rüyaların yeryüzüne indiğı
Bir esrarlı, güzel... Mukaddes vatan!
Yüzyıllarca tüten sabır, tevekkül...
Yıllarca gözlerden sızan ince kan...

Şimdi gönüllerde bir ince buhur
Bir karanfil rengi, bir gül kokusu...
Rabbimin ihsanı, Can Azerbaycan! ..

Karlı Kafkas Dağları'ndan süzülen
Rüzgârların oynastığı ovalar...
Yeşiller raks eder, kırmızı deli
Çiçekler divane... Alev alev kar! ..

Bugün gönöl coşmuş, sevincim yüce
Nehirler taşıyor, deli gönlünce...
Bir Bakiler alır, bir Anar sözü
Erdoğan'da şiir nurdan bilmece...

Ey Can Azerbaycan! .. Bayrağın, deli
Rüzgârlar önünde çırpınıp dursun!
Değmesin namerdin kan kokan eli
İnmesin gönderden, o sevda yeli! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Gönüle Kalsa

Ölmek senin içinse, ölümden öte ne var?
Şu yalancı dünyada, sevgiden öte ne var? ..
Sen, içimde çağlayan; tertemiz bir ırmaksın..
Kaynayan sularına denizden öte ne var! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Görmediler Bilmezler

Onlar kan görmediler.. bilmezler gökyüzünü
Yağmur yağmur yıkayan, Allah'ın Rahmeti'ni!
Ve gönlü secdelerde, alnı bayraklar kadar
Yücelerde çırpınan Yurdum'un kıymetini! ...

Ey, şu garip Yurdum'un,; ey garip insanları!
Bir yanda, oluk oluk toprağa akan kanlar!
Bir yanda kahpe kahpe o kanlara basanlar!
Ve kahpelere rahmet, o kanları satanlar (!) ..

“Uzak dağ köyünde, bir kerpiç evde
Bir ana, bir bacı; gardaş mı kaldı! ?
Ölüm, şu dünyada rahmet kapısı
Lakin kalanların ömrü kısaldı! ...”

Onlar kan görmediler..bilmezler gökyüzünü
Yağmur yağmur yıkayan, Allah'ın Rahmeti'ni!
Ve gönlü secdelerde, alnı bayraklar kadar
Yücelerde çırpınan Yurdum'un kıymetini! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Görür Gibiyim

Ellerimi göğsüme kavuşturup uyusam..
Renk renk tüller uçuşsa, bilmediğim yerlerden! ..
Sessizce, teker teker; üstüme dökülseler...
Ellerimi göğsüme kavuşturup uyusam..

Göklerin tavanına asılı avizeler
Nasıl birden koparsa, arza çakılır gibi..
İşte öyle, gözlerim; aksa yuvalarından
Yıllar sonra bulunsa... bilinmese, sahibi.

Kırık boncuklar olur, çocukların bulduğu..
Yüreği son duvarda çırpınan yıkık evde
O'nu böyle bulmayı ne kadar istiyorum
Şunu söylemek için, uzaklarda bir yerde.

“Değmezdi Küçük Hanım, gülüşünüz değmezdi..
Bir ömrün hayal meyal çöküşü arkasından
Bir iç çekmek, ağlamak varken; göz süzüşlerle
Değmezdi Küçük Hanım, gülüşünüz değmezdi! ...”

Ellerimi göğsüme kavuşturup uyusam
Renk renk tüller uçuşsa, bilmediğim yerlerden!
Sessizce, teker teker; üstüme dökülseler..
Ellerimi göğsüme kavuşturup uyusam..

Ahmet Tevfik Ozan

Gözlerdeki Dünya

Ne ki, Dünya dediğin?
Gözlerime sığıyor! ...
Koca koca yıldızlar
Rüyalara yağıyor! ...

Ey gözlerinde bir şey.. bir şeyler bulduğum yar! ..
Bir kardan hayaline, güneşler olduğum yar!
Bir güzelin gözünde kaybettim gözlerimi..
Ot olsun kirpiklerim, bastığın yerlere yar! ...

Ne ki, Dünya dediğin?
Gözlerime sığıyor! ...
Koca koca yıldızlar
Rüyalara yağıyor! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Gözleri Koklamak mı?

Duvarlar yükselecek gözlerinden
Aşınmaz dağları anacaksın...
Kulağında kahkahalar çınlarken
Sen sadece ağlayacaksın...

Bir avuç toprak olmayı isteyeceksin
Yağmurlar saçlarını ıslatırken...
Ben, ben değilim diyeceksin
Ellerin Tanrı'ya kavuşurken

Ölümün kimseyi ağlatmayacak
Kemiklerin toprak oluncaya dek
Yağmurlar, ellerini ıslatmayacak..

Ve toprak kokan bir bahar sabahında
Mezarında bir gelincik uyanacak..
Belki de tombul yanaklı küçük bir çocuk
Derin derin gözlerini koklayacak! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Gurbet ve Şair

Bir dolap gıcırtısı.. bir köhne han odası
Tavanda bir avize, yerde bir gaz sobası!
Şairin gönlü zengin, derlerse; inanmayın!
Şairin gönlü için, çile; alınyazısı..

Ahmet Tevfik Ozan

Gurbetsiz Şiir

Önümüz kesmez sular, ayırmaz dağlar bizi!
Bir sevgi denizinde erittik kendimizi!
Hasret yüklü bulutlar, gönlümüz gibi serin
Bir yağmurla götürür, her yere sevgimizi! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Gül Ararken

Bin kerre secde etse yeridir, garip başım
Seni taştan, topraktan çıkarıp gönderene..
Belki, seni görmeden dağılır mezar taşım
Ve belki Rabbim verir, gülünü; gül derene! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Güllü Bilmece

Demişler: “Gülü seven,dikenine katlanır! ”
Tohumunda gizlenmiş, belli; diken ve çiçek..
Suda mı bu bilmece; tohumda; toprakta mı?
Sorulmamış sualı; kimler, nereden bilecek? ..

Ahmet Tevfik Ozan

Gün Gelmeden

Yerinde durduğu, şükür! .. Şimdi Güneş semada
Bir anlık titrese: Eyvah! ... işte büyük kıyamet!
Zerrat-ı Kâinat kadar hamd etsen yeridir bil.
Öpmesin anını gaflet... bizzat ruhunla kıyam et!

Ahmet Tefik Ozan

Günahkarın Lisanı

Sükutu çığlıkların, hep denizlerde kaldı
Ellerimle yaktım ben, gemileri çaresiz...
Ömrüm gibi semanın derinliği kısaldı
Döner durur martılar, kıyılarda çaresiz...

Bir kar çiçeğiydi, Sarı Kız; güzel...
Buz tutmuş toprağa güneş busesi
Sevincimi biçen, hangi kanlı el
Beynimde çınlayan, kimlerin sesi? ..

Aşkmış, çaresi yok.. dermanı, zehir!
İçtikçe hasreti devleşen pınar...
İçimde, denizi çağıran nehir
Denizlerin omuzunda, kayalar...

Toprakta çürüyen karanfil açar..
Çiçek çiçek çilesinin bahtını
Bir peri uzatır, sonra da kaçar
Rüya ülkesinin altın tahtını...

Sükûtu çığlıkların, hep denizlerde kaldı
Ellerimle yaktım ben, gemileri çaresiz...
Ömrüm gibi semanın derinliği kısaldı
Döner durur martılar, kıyılarda çaresiz...

Ahmet Tevfik Ozan

Günahkarın Ölümü

Bir güvercin kanatlı ata binsem sessizce..
Dönüp dursa gökyüzü, yükseklik aksa gitse!
Yaprak yaprak dökülse, tenimden günahlarım..
Ve bitse şu bedenim, yarı yollarda bitse! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Günler Geçiyor

Çocukken göklere savurduğum ok
Dün düştü, göğsüme saplandı benim..
Kanım damlamamış gün yok, gece yok..
Gölgesinden ağır gelmez, bedenim! ...

Dostlar, kışta unutulmuş bir çiçek..
Selamı, sabahı, renkleri donmuş!
Bir gelmez baharı kim getirecek?
Dallara, şen şakrak serçeler konmuş...

Diyorum, çektiğim kendi gönlümden
Aynalara koştum hep, güneşleri bırakıp! ...
Aksi, güneşlerin; bilmez halimden
Bahşetmez nurunu, ardına takıp...

Gelsin artık, semaların kartalı
Pençesinde, çelikleri eriten
Yemyeşil, nur saçan bir tuba dalı..
Sulardan alevler yükseliyorken...

Çocukken göklere savurduğum ok
Dün düştü, göğsüme saplandı benim..
Kanım damlamamış gün yok, gece yok..
Gölgesinden ağır gelmez, bedenim! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Güvercinler Uçmasın

Hangi badem, çiçek açmış da gözünün üstüne..
Yeşil dallar, ince ince; kara kara kaş olmuş?
Bir çiçekten bir çiçeğe.. gözlerine yol uzun!
Peki nasıl, güvercinler gözlerine yaş olmuş? ! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Haketmişiz

Bir güzelin okuyla,biz bu hallere düştük..
Bir afetin ardından gurbet ellere düştük
Sırtımızda yağmurlar şarkılar sylyorken
Yolumuzu şaşırdık,sonsuz çöllere düştük...

Ahmet Tefik Ozan

Hakikat Böyle

Bir karpuz çekirdeği için
Hançer, hürriyet demektir...

Ahmet Tefvik Ozan

Hakikat mı?

Ölmek senin içinse, ölümden öte ne var?
Şu yalancı dünyada, sevgiden öte ne var? ..
Sen, içimde çağlayan; tertemiz bir ırmaksın..
Kaynayan sularına denizden öte ne var! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Hakikat ve Müjde

Dünya döner, ay döner.. Kainat döner durur..
Duran hiçbir Şey yokken, ölüm sahibin bulur!
Demek ki, kainatta her zerrenin yerini
Bilen bir "Yaradan" var, bunu bilen; kurtulur! ...

Ahmet Tefik Ozan

Han Duvarları

Han duvarına açtım,Nafiz'in duvarını
Gece gündüz okudum, yılmadan usanmadan..
"Silik bir resmim için, değmez bu kadar zaman! .."
Diyerek sitem etti.. susturdu, yorulmadan!

Ahmet Tevfik Ozan

Harput'ta Bir Ömür ve Ardıç Dalı

Harput'da, Buzluk'da: yaylada, Ardıç
Rüzgârın önünde kolsuz, kanatsız...
Kaya inlerinde, dağda, bayırda
Bir öfkeli yılan gibi insafsız
Rüzgârın önünde kolsuz, kanatsız...

Gönlünde dört mevsim bir yeşil sevda
Kızıl tohumları, benek benek taç...
Eğrilir, kırılmaz; tipide, karda
Yalnız dertleşecek birine muhtaç.

Anlat... Ey gönlümü kanatan Ardıç!
Çizdiğin gönülden sızan kan niye?
Kuru nar çiçeği... çocukluk düşü
Bir sararmış defter kimden hediye?

Eski günler, şimdi; kanadında toz
Rüyada çırpınan kelebeklerin...
Ne kadar çok yakın, ne kadar uzak
Yaşadım dediğin saniyelerin...

Bir şeyler, mukadder... bir eylül günü
Düşler denizine düşecek çocuk!
Renkler dalga dalga: ses, ışık ve nur
Yedi kat semadan, Arz: mavi boncuk!

Şimdi toprak:
Bir dost teni sarmakta..
Dostlar:
Fatıha'yla hatır sormakta...

Harput'da, Buzluk'da; yaylada, Ardıç
Rüzgârın önünde kolsuz, kanatsız...

Ahmet Tevfik Ozan

Hasret

Seftali yapraklarındaki sarılık
Kumsaldaki çakıl taşları
Ve gönlümde kuruyan bir ağacın son yaprakları..

Unut bunları diyeceğim ama
Gönül bu, gurbette kalmış! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Haşır

Toprağını katre katre buz yalamış kabristan
Çiçek çiçek, yaprak yaprak can fişkirir baharda..
Bu topraktan yaratılmış, toprak olmuş nice can
Bir " Sur " ile nasıl kalkmaz? .. cümle alem kalkar da! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Haşrin Hakikati

Asılı ipler gibi, bir halı tezgahında..
Şu kayalar, şu toprak..güneşin elinde su!
Dokuyor ilmik ilmik, canları ruh tasında
Ve hala zihinlerde, dirilmemek korkusu! ?

Ahmet Tevfik Ozan

Hayal Şehir Kayseri

Kayseri'de yaşamış bir Hayal Şair bir gün
Bir yaşanmamış aşkı mısralarla resmeder..
"Yalnızlığın gözleri belli ki,yemyeşildir..
Elleri, Meral'imın Elleri gibidir"der..

Gece bir deniz olur..siyah,sessiz ve sakın
İçinden ben geçerim..benim içimden tek sen!
"Şehir uykuda" derim.."ve sevdiğim uykuda"
"Sonra, ne çıkar? .." derim..sevdiğimi bilmesen! ..

Erciyes bir adadır,bir bulut denizinde
Yaşanmamış aşkların yalnızlık abidesi..
Mağcup hissiyatımdan ne kalmış sanki, şimdi?
Yankısı asla dönmez bir aşkın titrek sesi..

Zamanın kokusuyla boyanmış yaşlı taşlar..
Bir Selçuklu Kubbesi..bir cami,bir şadırvan
Aynalarda boy atmış aşkların acizliği..
Ve renklerin düğünü..rüyalardan toplanan!

Kayseri'de yaşamış bir Hayal Şair bir gün
Bir yaşanmamış aşkı mısralarla resmeder..
"Yalnızlığın gözleri belli ki,yemyeşildir..
Elleri,Meral'imın Elleri gibidir"der..

Ahmet Tevfik Ozan

Hayal ve Hüzün

Tahayyül ufkunu elbet, gezdim; kanadım kırık..
Kıyısında yıkandım, bir hayal denizinin..
Her hayalin göğsünde, hançer gibi hıçkırık
Ömrüm peşinde geçti, bir bitmez; kan izinin! ...

Dedi, nur yüzlü adam: "Al, tak kanatlarını! ..
Feza kanatlarından bir nehir gibi aksın! ..
Yelesinden tut ve öp, Yavuz'un Atlarını! ..
Her secdene, bir melek; nurdan çelenkler taksın! .."

Bir deniz bu: Vücudun kaybolur kumsalında..
Ve fakat gözlerinden beynine aksa akar!
"Bu kahraman ben miyim, bu peri masalında? ..
Kör devleri masalın, gözüme nasıl bakar? .."

"Su değil, biliyorum: Soframdaki ekmeğin
Yüreğini ıslatan, bir damla nurlu kandır! ..
Su ağlar, toprak ağlar, buğday ağlar; değirmen
İnler durur derinden; seneler, asırlardır...."

Tahayyül ufkunu elbet, gezdim; kanadım kırık..
Kıyısında yıkandım, bir hayal denizinin..
Her hayalin göğsünde, hançer gibi hıçkırık
Ömrüm peşinde geçti, bir bitmez; kan izinin! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Hayalimdeki Deniz

Tuz yalıyor dudağım, suya hasret kanıyor..
Hayalimde bir deniz, bin bir nehir alıyor! .
Hayrettir: Bir yağmuru, dudağıma çok görür..
Bu deniz, huysuz deniz; canımdan kan çalıyor! ...

Ahmet Tefik Ozan

Hayat Yine Hayat

Tezgahta zaman, (hayret!) ipler gibi akıyor!
Nihayetsiz bir kudret, belli “hayat” dokuyor!
Çek sinene kokusun, çürümüş kemiklerin
Gör ki; nasıl bir hayat, nasıl rahmet kokuyor! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Hazar'da Bekir Sıtkı

Dalgalar, belli; Hazar'da... titrek hırçın ve istekli
Bu gönöl "BAHAR"ından,bir lahza nur almak için..
'N'olaydı yar n'olaydı! ...' o gönöl KIŞLA 'sının
Sirri bahşedilseydi, ebedi kalmak için! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Hep Ateş

Yandım; korlar gibi, laleler gibi, alevden..
Sordum bir mecnun gibi, o esmeri; elden! ...
Gözyaşı, katre katre güneşle mi oynaşmış?
Ağlasa: dünyam kavrulur, erimiş kurşun gibi sellerden! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Hep Böyle Olur

En yalnız kayalarda başladı, ilk aşkımız..
Bir deniz köpüğünde canlandı, ilk aşkımız..
Yıllar içimden aldı, en güzel günlerimi
Solmuş bir çiçek oldu; ilk sevgi, ilk aşkımız! ..

Ahmet Tefik Ozan

Hep Senin İçin

Bir yakuta işledim, gözlerin her birini
Bir yağmurla yıkadım, saçların her telini...
Şen her devrin çiçeği, her devrin güvercini!
Öpmeye kısa gelir, seneler; ; gözlerini! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Hikaye Bizim

Ya ben şair değildim, ya da sen böyle güzel...
Demek, demek ki: üç yıl, seni hiç farketmeden
Ruhunu hissetmeden, ne garip; yaşamışsınız...
Denizi, bir yerinden delmiş ve boşaltmışsınız...

Şimdi, sedef kakmalı kayıklar kumsallarda
İzleri denizlerin, kırık dökük kürekler..
Balıkların gözyaşı, çiçek açmış dallarda
Pullarıyla süslenmiş uçuşan kelebekler...

Şimdi Kainat mahzun.. ortasında yalnız ben..
Semalardan uzanmış bir dal gibi, ölümü
Tuttu tutacak elim, son çiçek soluyorken...
Sessizce çözülecek, ömrümün kördüğümü.

Yıldızların sessizce aktığı vadiler mi?
Sonsuzluğun kanatlı atları geldiler mi? ..

Ya ben şair değildim, ya da sen böyle güzel..
Demek, demek ki: üç yıl, seni hiç farketmeden
Ruhunu hissetmeden, ne garip; yaşamışsınız...
Denizi, bir yerinden delmiş ve boşaltmışsınız...

Ahmet Tevfik Ozan

Hikayemiz

Sevdanın ateşiyle, tutuştu ellerimiz
Tahtının ayağına kavuştu, ellerimiz..
Omrümüzce yalvardık, bir güzel dilek için
Hep boşluğa kavuştu boş döndü ellerimiz...

Ahmet Tefik Ozan

Hülyalar İçinde Darende

Gökyüzünde bulutlar., beyaz, külrengi, sarı
Bir esrarlı kılıçla ince ince kıyılmış
Sonra düşmüş taş olmuş, Darende Sırtlan'na..
Ve cennetten ırmaklar saçılmış birer birer
Derin vadilerinde taşların kucığına

Artık çağlayan sudur ve bitmeyen bir yeşil
Huzurun ebediyyen nakşedilen tuğrası..
Ve türbedir, camidir, handır, hamamdır burda
Ve irfan meşalesi.. O Ekmel Nur (R.A) sonrası

Yeşil vadilerinde, kaynayan berrak sular
Havuzlarda oynayan balıkların sevinci..
Birşey var bu beldede, bilmediğim birşey var
Semasına dökülen yıldızlar inci inci..

Cam bir fanusta sanki, ahşap çıkmalı evler..
Beyaz duvarlarına dualar sinmiş gibi
Pencereler sessizce ve edeple kapanmış
Bilinmez bir diyardan misafir inmiş gibi

Gökyüzünde bulutlar., beyaz, külrengi, sarı
Bir esrarlı kılıçla ince ince kıyılmış
Sonra düşmüş taş olmuş, Darende Sırtları'na..

Ahmet Tevfik Ozan

Hüzün ve Ümit

İnsem, gök kubbeden: hançer hançer yer..
Çıksam, gök kubbeye: kanlı bulutlar!
Bir el hançerlemiş garip dünyamı
Sevincimi çalmış, gaddar haydutlar! ...

Elim hangi kapıya uzansa kor oluyor!
İliklerim yanıyor; beynimde kaynıyor, kan!
Her anıma bir şeytan, bir günah yar oluyor
Böyleyken her anıma, semadan yağıyor can!

“Hayal etmek bile seni, gönlüme çok geliyor!
Saçlarına dokunmak, bilirim: öldürecek!
Bu yürek her dakika; zavallı, her dakika
Anar, durur ya seni..ölümü, ne bilecek! ...”

İnsem gök kubbeden: hançer hançer ye..
Çıksam, gök kubbeye: kanlı bulutlar!
Bir el hançerlemiş garip dünyamı
Sevincimi çalmış, gaddar haydutlar! ...

Ahmet Tevfik Ozan

İftira

Gökyüzünün yapraklara kondurduğu
Buseden arta kalmıştı, o yaş..
Onlar "çığ düşmüş! .." dediler!

Ahmet Tevfik Ozan

İki Dost

Gökyüzünde bir zerre..nihayetsiz ışıktan
Sesten, nurdan yolcular; anla konup göçüyor! ...
Bir zerrede kainat, bir gonca olmuş sanki
Yollar, yollar içinde... şeytan bile kaçıyor! ...

Ahmet Tefik Ozan

İki Toprak

Aslın ne? Bir damla su, bir avuç kara toprak! ...
Şimdi haçer olmuşsun, şu garip yüreğime! ...
Anladım ki: toprağın gözlerine basarak
Gezdiğim, "Besmele"siz; suç olmuş bileğime! ...

Ahmet Tefik Ozan

İman ve Güneş

Gözlerimde rakseden ışığın kaynağı O..
Belki Güneş; kendinden, gözlerimden habersiz! ..
Ben,güneşten ne kadar; uzak, küçük, zavallı..
Kâinatı zikreder, titrerim sessiz sessiz!

Ahmet Tevfik Ozan

İman ve Küfür

Bir cenazeymiş Alem, bir kafirin gözünde
Yürüyen bir mezarlık, şu görünen insanlar! ..
  D n ölmüş, bugün ölmüş, yarın ölmüş..   bu cinnet!
Oysa İman da hayat, bir nurlu Kainat var...

Ahmet Tefik Ozan

İnat

Şağlarına tutunup bulutlara tırmandım
Ölümsüz günler için, gözlerine tırmandım..
Ellerim parça parça, dizlerim tutmaz iken
Ümitlerle bezenmiş hayallere tırmandım...

Ahmet Tevfik Ozan

İncir Çekirdeği Zaten Dolmaz ki!

Tuhaf Şey, çekirdeği; incirin rüzgarlarda
İsmi cismi yok gibi; savrulup, uçar gider..
Ve fakat, ağaç olsa; gökleri kucaklasa
Rüzgârlarla boğuşur.. bereket sağar, gider! ..

Ahmet Tefvik Ozan

İnkarla Gelen

Doğmamış çocuk bilmez,gözlerin hikmetini
Ve nefesin, ciğere; hayat taşıdığını..
Ve insan; inkâr eder, öncesinde ecelin
İman hakikatini.. ve haddi aştığını!

Ahmet Tevfik Ozan

İnsan Olmak

İçi aynalar gibi berrak olan
Bir pınarın bile
Bir bulanık heyula olan
Denize koşmasından
Anladım, berrak kalmak
Yalnızca adem işi! ...

Ahmet Tevfik Ozan

İrade

Ne yürek beni dinliyor, ne duruyor damarda kan
Her şey bildiğini okur, her şey kendi başına can..
Allah'ım, Büyük Allah'ım; nedir başıma gelenler?
Belki cesedim muazzez ve fakat benim utanan! ...

Ahmet Tevfik Ozan

İstanbul

Yağmurlar, bir Avşar Kilimi gibi
Fatih'ten bu yana, serilir durur!
Beş vakit ezanla kurulan yaylar
Bilmem yücelerde, kimleri vurur?

O yağmur kilimler, şimdi üst üste
Bir yalan, adına deniz diyorlar! ..
Yosunlar, seccade.. kandil, balıklar
Nallara hasretiz şimdi diyorlar! ..

Peygamber(s.a.v) nuruyla Eyüp Sultan'(r.a) lar;
Sultanlar; Sultanlar.. Derviş Sultanlar!
Ak Şeyhler'in ak kaftanı üstünde
Sırların sırrına ermiş Sultanlar..

"Bir güvercin uçurmuşum sılamdan
Bir serçeyi kaçırmışım doğandan
Kanadım yok, kartalım yok, yolum yok..
Kan sağmışım, kan içmişim canımdan! ..."

Yağmurlar, bir Avşar Kilimi gibi
Fatih'ten bu yana, serilir durur!
Beş vakit ezanla kurulan yaylar
Bilmem yücelerde kimleri vurur?

Ahmet Tevfik Ozan

İşte Böyle-1

Maviyi, bir güzelin gözlerinde yaşadık..
Güzeli, bir şairi sözlerinde yaşadık
Ölümün korkusundan haberimiz olmadı
Bir kadına sığınıp, ellerinde yaşadık..

Ahmet Tevfik Ozan

İşte Böyle-2

Ne yalnızlığımı bilirsiniz
Ne aklınıza gelir, dargınlığım...

Anlıyorum, galiba
Şu yalancı dünyada
Ben artık fazlalığım! ...

Ahmet Tevfik Ozan

İşte Böyle-3

Bir yağmur damlasına yazılan tarih için
Anıt mı dikmediler, söz mü söylemediler? ...

Ahmet Tevfik Ozan

İşte Böyle

Her gördüğüm güzel kız
Dudağımdan bir şeyler götürdü, dostlarım
Ve ben bunun için olacak
Her şeyi anlatamaz oldum

Yoksul sofralarında, soğanın
Diliyle konuşamadım..
Bir otel odasında bulduğum
Bir soluk resmin
Anlattıklarını, anlatamadım..

İnanın bana, gerçek dostlarım..
Bu derde düşeli beri
Anlattıklarına değil
Anlatamadıklarına, ağladım! ..

Ahmet Tevfik Ozan

İtiraf

Birinde gözlerini buldum
Birinde ellerini..
Hep senden eserdir diyerek
Sevdim
Bu şehrin bütün güzellerini! ..

Ahmet Tevfik Ozan

İzmir Mektubu

Ben İzmir' i tanımam, Küçük Hanım
Denizi bana yabancı gelir..
İzmir denince, gözüme
Bir genç kız hayali serilir..

Saçları kara kara gözlerine dökülmüş
Gözlerinde, yarının, mutluluğu okunan..
Ve bir duru sevginin
Pınarında yıkanan..

Güneş gözlerinden yükselir her sabah
Akşamlar saçlarıyla serinler
Beyaz etekliği denizi
Bir örtü gibi örter..

Portakal onun kokusunu getirir
Yağan kar onun şarkısını söyler
Ve uzun geceler boyunca çocuklar
Rüyalarında hep o kızı görürler

Bir melek edasıyla gezinir denizde
Ayağı dalgalarla yıkanır
Salınır ta uzaklara gider
Martılar saçlarını kıskanır

Denizden esince rüzgar uzatın ellerinizi..
Bir sıcaklık hissedersiniz
Geceleri pencereme vuran rüzgar
O kızın nefesi midir, dersiniz?

Ahmet Tevfik Ozan

Kabristan Lisaniyla

Ne gariptir; ömrümü, gün be gün hazan eyledim..
Günleri kalem eyleyip,günahım yazan eyledim!
Ruh-ı canımla Mevla'ya, kul köle olacakken
Dost tutup mahlûkatı, mezarım kazan eyledim! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Kabuk Kırma Sanatı

Kabuğunu kırmadan, yumurtada can veren
Civciv için o kabuk, belki tonlarca kaya...
Ve fakat, kabuğunu kırmış civcivler için
Kabuklar tülđen kanat.. uçmak için, hayata! ..

Ahmet Tefik Ozan

Kâbus

Kurumuş ağaçlarla dolu bir ormandayım
Uzun geceler çökmüş, korkunç boşluklarına...
Uzadıkça büyüyen, derin bir uykudayım
Yapraklar boyun eğmiş, ölüm rüzgarlarına..

Ya ağaçlar değişti, ya ben çıldırıyorum..
Bu esrarlı sükuta mana veremiyorum
Titrek yapraklar susmuş, dereler akamaz olmuş..
Kuru dudaklarıma bir pınar arıyorum

Ruhuma korku salar, manasız haykırıışlar..
Büyüyen gözlerime bir ışık arıyorum
Her yerde değişmeyen ölü, solgun bakışlar..
Ölümü nimet bilip, ona yalvarıyorum! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Kainat Manzarası

Köşesinden, nihayetsiz idrak ile; an be an
Kainatı seyretsem: Arz bir alem, feza alem, alem alem içredir!
"Sırrı ne ki; ne söylüyor? " çağıl çağıl suya kan! ?
"Alem ne ki, adem ne ki, ervah ne ki? " kalem kalem içredir! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Kainat Şiiristan

Ellerim kırılısaydı,şair olmasaydım ben! ..
Bir dalda, bir çiçekte yazılmış duruyorken
En muhteşem bir şiir,belki; bir Bahar kadar!
Ellerim kırılısaydı, şair olmasaydım ben! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Kalemin Günahı

Bu kalem, senelerce; yalan akıtmış meğer..
Leyla, bir avuç toprak; günahkar ayaklarda..
Tartıda,sevgililer..belki, yıldızlar değer! ...
O toprak, bu da toprak.. farkı ne, mısralarda? ! ...

Ahmet Tefik Ozan

Kalpsizler Şehri

Bir parke taşı, bir,gün
En zor şey bu alemde
Kalbi, taşımak; dedi..

Ve içinden gelerek
Bu şehirde olmanın
Sevincine, şükretti! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Kandırmak

Ah... saçlarına
Kalbimdeki mezarını, gösterebilsem! ..

Ahmet Tefik Ozan

Kapım Çalındığında

Kapanan kapıların ardına kitlediğim
Bir engerek ağzında, yolunu beklediğim
Zehrini kussun diye, erirken bitmediğim
Bir anlık gözyaşıydı, ölüm; kirpiklerimde...

Dağlar engin ve karlı.. bulutlar, yorgan gibi
Bir yılanın gözünde, aradım; sevdiğimi..
Dağları bir şahinin gözüyle kucakladım
Bir beyaz çekmeceye, sakladım; herşeyimi...

Beklemek, artık bana; bulutlar gibi serin
Bir Nisan yağmuruna karışmış şarkı gibi..
Ve hasret, ellerimde yeşeren pırıl pırıl
Zambaklar gibi narin, bir esrarlı sevgili..

Ölümüm, bir kartalın ölümü olsun derim..
Başım toprağa düşsün, gözlerim; enginlere! ...
Ve yolculuk, sessizce; sakın sakın başlasın
Sarı bir Eylül günü,bilmediğim yerlere...

Güneşler hiç batmasın, bulutlar kapanmasın..
Ayrılığın hüznüyle, hiç kimse ağlamasın!
Anamın ellerini öperken, yolculuğum
Başlamadan, bitmesin... bitmeden, başlamasın! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Kar

Unut bakışlarımı, sevgilim
Narin ellerin üşüyecek! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Kara ağ Anası Bir Beyaz Saray

Ağlarken, bağrıma bastığım ocuk
Hirkandan göğsüme bulaşan yaş ne?
Kan mı, gözyaşı mı...nerden bulaşmış?
Bosna nerelerde.. Mostar nerede?
Bu kan, bu gözyaşı dağlar mı aşmış?

Bir ses, bir hışırtı, bir ışıık olsa
ocuk irkilerek döner, ve büyür
Gözleri, şefkatin hazzını arar..
Kuduz köpüklerde, sinsi yılanda
Arasan, bulunmaz; bir alçakça kin
Beyaz Saray'larda, etnikler'de var! ..

Beyaz Saray'ların kara kulları
Putları, kâfirin; taş, demir, beton..
İrz, iffet, kan iğer
Geceye kusar...

Gece... tırnak tırnak aşılısın diye
Başı bulutlarda, bir tuğla duvar! ..

Ağlarken bağrıma bastığım ocuk
Hirkandan göğsüme bulasan yaş ne?
Kan mı, gözyaşı mı...nerden bulaşmış?
Bosna nerelerde.. Mostar nerede?

Ahmet Tevfik Ozan

Kara Talih

Taş erir, toprak erir, taş yürekler erir de
Erimez şu bahtımın, kara yazılı taşı! ..
Aşk verir, neş'e verir, her şeyini verir de
Bahşetmez sevgisini; şu gönül arkadaşı! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Karanfilin Gözyaşı

O gece; saksıdaki karanfil, ağlamıştı..
Sabahında," bir damla kan.." dediler! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Karanlığın Çekirdeği

Her zerresi, bin pınarda yıkanmış
Yalnız karanlığın gülüsün a gız! .
Tığ olsun, teninden fıskıran renkler
Örsün yüreğimi, yürüsün a gız! ..

Gız.. sen; şu başımın belası mısın?
şu gönöl evimin kirası mısın?
Hangi yola düşsem, varır yanına..
şu gara bahtımın, garası mısın? ..

Uzat ellerini, uzat öteden! ..
Al şu yüreğimi, ya bırak birden
Bırak emzirmeyi karanlıkları..
Güneşler uçuşsun ellerimizden! ...

Gözler, bilmecesi bu Kainat'ın
Denizinde nice canlar boğulur!
Gız gözlerin oklarına dikkat et!
Her çekişte bin bir feryat duyulur! ..

Her zerresi, bin pınarda yıkanmış
Yalnız karanlığın gülüsün a gız! ...
Gülüsün, nurusun, sevdası lakin
şu garip gönlümün neyisin a gız? ! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Karpuz

Ağızıma yayılan gül kokusu
Dudağımda eriyen ışık
Güneşin sıcaklığıyla yoğrulmuş
Asil incilerle karışık...

Duru denizlerde eriyen şeker
Göklere sindirilmiş ferahlık
Baharda çırpınan kelebeklerle
Güllerden damlayan berraklık...

Kavruk topraklarda ilk yağmur gibi
Kızıla serpilen tatlı siyahlık
Hırçın yıldızları hapsetmek için
Yaratılmış bir parmaklık....

Ahmet Tevfik Ozan

Kasaplık Şiir

Ya bir sığır ahır, ya bir kuş kafesidir
Bir kelebek misali, beslediğin bu ceset...
Bir düşün, kapıların açıldığı saati
Felaket sığır için.. bir kuş için, saadet! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Kelepçeli Şiir

Korkulu bir rüyaya dalar gibi, içi içe nizamiyeleri geçip Mamak Zindanları'na dahil olduk... Yazmanın, fikir beyan etmenin ve neşriyat yapmanın o dayanılmaz suçunu (!) aldığımız her nefeste yaşayarak, kalın demir parmaklıklarla çevrili Şehsuvaroğlu Lütfi'nin nesre çektiği Kafes'e kapatıldık.

Çok sık, kalabalık bir cemaatta namaz kıldığınızda tehiyyata oturur gibi oturduk. Avlarını parçalamak için hamle yapan çakalların ve boğazlanan avların çıkardığı sesleri yaşamaya başladık... Yüksek sesle nefes almanın bile yasak olduğu KAFES'te, en çok; insan eliyle inşa edilmiş bu cehennemde gösterdiğimiz itaati (!) niçin vakit namazlarında tadili erkanda göstermediğimize yandık, utandık! ...

Mamak'ta ve Dünya'da
Soğuk taş
Soğuk demir
Ve erimiş, kaynayan
Kurşun gibi Zaman'da..

Gözlerim betona çakılı kalmış
Ellerim dizimde.. hareket hiç yok
Ne tuhaf., namazda değilim ama
Kolum oynatmaya, takat yok, güç yok

Zindan., yankılanan çığlık kümesi
Karanlık dehlizde ter, taş kokusu..
Az hasret, sonra kan, sonra gözyaşı..
Titrek dudaklarda, ölüm korkusu.

Dipsiz bir kuyuya kayar düşersin
Yeryüzünden arza doğru bir boşluk...
Akar gözlerinden, bir ömür geçer
Çakıldığın yerde biter sarhoşluk..

Mamak'ta ve Dünya'da
Soğuk taş
Soğuk demir
Ve erimiş, kaynayan
Kurşun gibi Zaman'da..

Ahmet Tevfik Ozan

Kelime-i Şehadet

İz vermiş de Yüce Rabbim; katran kusan geceye
Nur-ı Muhammed'(s.a.v) i: feza, Nur olmuş!
Söz vermiş de yüce Rabbim; hep kan kusan heceye
Zerrelerde, nur-ı tevhid; cana sur olmuş! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Kemaliye Rüyası

Gökyüzünden bir beyaz, tüller gibi nazenin
Bir bulut, öpmek için; kıyısını Fırat'ın
Belli, Kemaliye'ye inmiş; bir bahar günü..
Ve belli ki, unutmuş... dönmeyi, gökyüzüne!
Ve mahcup bir edayla, saklanmış köşe bucak
Eğin'in Dağları'na, taş, toprak., düzlüğüne!

Bu yüzden, ahşap evler; tüller gibi sımsıcak
Parke taşlı sokaklar, Necip Fazıl'dan eser..
Ve demir nakışlarla örülmüş can kapılar
Bir dokunsan; hasretten, sevinçten ağlayacak!

Ey Selçuklu, Osmanlı Rüya'sının Lalesi!
Bulutların hasretle, taşlarına yazdığı
Bir bahar sabahında, çiğden bir aşk busesi!
Ey Eğin, güzel Eğin..ey ceddinin hevesi!

Seni bir kartal gibi, Harput'tan gözlüyorum!
Işığın gözlerime vursa da senelerce
Asırlık bir hasretle, rüyayı özlüyorum! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Kendi Suçumuz

Birkaç köhne bavulla, gurbeti satın aldık..
Neşe parasız iken, dertleri satın aldı..
En uysal sevgililer, bize hırçın gelirdi
Bir afete tutulduk, belayı satın aldık! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Kerkük Türküsü

“Bilen bilir, pırlantanın kıymetin
Bilmeyene cam görünür, cam gelir! ...”

Seni bilmez, seni görmez, seni duymaz yüreğim
Sen ağla da Kanlı Kerkük, ben günahkar güleyim!
Gece bitmez, seher gelmez, gün ışımaz kim demiş?
Kim demiş ki “Bu yaralar, iflah olmaz” bileyim!

Güneşi görmeyen gözler ne bilsin?
Ne bilsin ışığın, buzda raksını...
Kerkük, bir türküdür dudaklarımda
Almış yüreğine, Türk’ün Harsını! ...

Hayın olur, ekinime el orağın çalması
Ağlar başak, gözyaşları tane tane dökülür
Böldüm soframdaki sıcak somunu
Her parçadan sıcak bir “Ah” dökülür! ...

Seni bilmez, seni görmez, seni duymaz yüreğim
Sen ağla da Kanlı Kerkük, ben günahkâr güleyim!
Gün gelir, üstüne düşer de Bayrak
Üstüne ansızın.. lakin, neyleyim! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Kerpiç ve Çocuk

Karanlık odada, uyuyan çocuk
Pencerede yanan kerpice aşık..
Yorgun ışıklarla nurlanan kerpiç
Çocuğun gönlünde, aşkla karışık...

O çocuk, o kerpiç, o ışık; yorgun
Onlar anlatamaz, mutlak gerçeği...
Kerpice vurulan gönüller solgun
Gerçek deniziyle boğmuş benliği...

Akıl, ışığıyla övünen kerpiç
İlim, bu kerpici yoğuran eller..
Ve toprak damlarda, bir yalnız gece
Bir serin sükutla neleri bekler?

Ahmet Tevfik Ozan

Kış ve Bahar

Sükut donmuş, kar beyaz; dallar, kemikten eller!
Bir çığlık, çaresizlik.. sonu yok mezarlarda!
Ve fakat öyle değil, öyle değil hakikat
Rahmet Haşr'i getirmiş, getirir her Bahar'da! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Kışta Görsek Baharı

Ölüm, buzdan parmaklar örmüş; dal uçlarına..
Sükut, bir yılan gibi; kıvrılıp bükülüyor..
Bahar, uzak mı uzak üşümüş kuşlarına
Ve hayret, gözümüzden aydınlık çekiliyor! ...

Ahmet Tefik Ozan

Kilimler Neyi Söyler

En güzel şiiri yazmayı, hiç istemedim..
Kilimcilikle uğraşmaya niyetim yok! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Korkunun Gözleri

Gözlerim, kartalların ürktüğü bir uçurum
Ezel ve Ebed kadar, bir bilinmez sonu var!
Tutunmuş kirpiğıme titriyor, korkuyorum
Bedenim, boşluklarda bir kuru yaprak kadar! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Kubbeler

Kubbeler, kubbeler.. kurşun kubbeler!
Bir kurşun, bir namlu; bir yürek deler! ..
Hergün nakış nakış ördüğünüzü
Sonra delmek niye.. niye, kubbeler? ..

Bir yeşil tütsüdür, kandilde; zaman..
Ve kan, hançeriyle Yavuz'dan kalan! ...
Karanfil karanfil bir serin yağmur
Ve kara toprakla okunan Kur'an! ...

Bir tohumdan, bir çiçeğe sır mı var?
Bir yağmurdan, bir doluya kar mı var?
Yağmur tohumla dost, dolu neylesin!
Çiçeğin üstünde, taştan sur mu var? ..

Kubbeler, kubbeler.. kurşun kubbeler!
Bir kurşun, bir namlu; bir yürek deler! ..
Hergün nakış nakış ördüğünüzü
Sonra delmek niye.. niye; kubbeler? ..

Ahmet Tevfik Ozan

Kumar

Yarın
Ya saçlarında, bir çiçek
Ya gönlümde, bir diken olacak...

Dikeni sever misin?
Ellerini, acımadan kanatacak! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Kurban ve Kurşun

Kurbanı, yanında kurşunladılar...
O buz tutmuş gözlerle
"Kurşun da, ne? .." diyordu..

Fazla sürmedi, bilinmez
Buzların eridiği bir vakit
Bir kurşuna kurban gitti, sessizce...

Ahmet Tevfik Ozan

Kurtuluş Yok

En güzel şarkıların,sözleri; benden kopmuş..
En güzel heykellerin, gözleri; benden kopmuş
Sana giden yolların, her taşında ben varım
Kalbindeki kişinin, elleri; benden kopmuş! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Kuşkonmaza Kuşlar Kondu

Önce ceylan gözlü kızlar, çaldı aklımı
Sonra günü çile, nurdan kadınlar...
Hep günahkâr çiğnedim kaldırımları
Kapılar, pencereler; benden günahkar! ...

Islatmadı göz yaşı, çileli toprakları
Bekleyenler kanmadı, sevincine hasretin..
Yakınlar çağırmadı, kan çanak uzakları
Kandan kuyular kazdı, yaralar derin derin! ...

Yine efkar bastı gönlümü birden
Beyaz dağlar, al bayrak karardı! ...
Nerde ekmek ekmek taşan bereket? ! ...
Neden sevinçlerin benzi sarardı? ! ...

Denizler gönlümü almaz bir göldü
Yelken yelken rüzgar olduğum çağlar!
Artık tutsaklığın yolu göründü
Ben ağlarım, anam ağlar, yol ağlar! ...

Al beyaz bayrağın battığı yerden
Derviş Sultanlar'ın yattığı yerden
Tanrım, rahmetini gönder n'olursun? !
Yavuz'un okunu attığı yerden! ...

"Duvar yaptım aynalardan
Renkleri hapsedemedim! ...
Biri gönül, biri ölüm
Biriyle baş edemedim! ..."

Gene efkâr bastı gönlümü birden
Sevda öksüz, çile kısır, gün donmuş..
Gözüm kalkmaz oldu, bastığım yerden
Kuşkonmaza kuşlar konmuş, güz olmuş! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Küfür

Her zerreden binlerce fıskırmış gibi hançer
Beynimi, gözlerimi, ellerimi kesiyor! ...
Gene hançer kanıyor, tenimden yaralarım
Ve rüzgar; tuz tuz olmuş denizlerden esiyor! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Levf-i Mahfuz

Aksiyle bir aynanın, sudaki dalgalarda
Kıpır kıpır bir ışık, olur ya; bir nehirde..
Belli ki: kıpır kıpır bir ışık,hayatımız!
Ve fakat semaların nurlu aynası nerde? ...

Ahmet Tevfik Ozan

Lisan-ı Mahluk

Ne ruhumuzda, bizden eser.. ne tenimizde
Ne götürsek? .. Ne getirdik ki, kefenimiz de! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Mahperi Sultan

Çiçek çiçek sevinmiş, bir bahar günü burda
Kayseri ortasında, ceylan gözlü bir güzel! ...
Sevincin deli yeli, türbesinde durur da
Bir yeşil serinlikle, öper; saçını tel tel! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Mamak'ta Bir Gün

Ben
H k metin manevi şahsiyetini
Tahkir'den yatan
Mehmet Rasim oğlu
Ahmet Tevfik OZAN..

Külrengi bir Ankara sabahında
Bir görüş günü..
Sol yanımda
Göklere tırmanırken yorulmuş
Hüseyin Gazi Dağı
Sağ yanımda
Bir ağır kömür kokusunda
Toz, duman altında ezilmiş Ankara!
Ve  n mde
Mamağın bir zulüm yumağından örülmüş
Demirden ağı..

Karşımda
Hüznün rüzgarları içinde
Bir mahzun adam..
Yani babam!

Tek renkli bir nazi filminde bile
Bir tebessüm olur, çiçekte dalda..
Burda toprak zerre zerre kin kusar
Yürekte kan çıkmaz, taşlar kanar da!

Bir kurşuni bulut, bir ağır sistir..
Gecesi Mamağın zulmün elinde
Dostlar bir soluktur, bir can nefestir
Copla ıslatılmış(!) görüş gününde.

Ben
H k metin manevi şahsiyetini
Tahrikten yatan
Mehmet Rasim oğlu
Ahmet Tevfik OZAN! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Manzara

Perde ressamının en büyüğüdür..
Tuvali, pencere olduktan sonra! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Mapusane Avlusundan Erciyes

Elimde kelepçe, gözlerim donmuş
Döndüm, bulutların arasında Sen! ...
Erciyes, Erciyes; ... ruhuma konmuş
Bir beyaz güvercin, bir buzlu desen...

Ne oldu, diyorum; o soğuk demir
Taş duvar, ateşten çalınmış yorgan..
Kurşundan yontulmuş, beynimde, emir
"Yüreği cehennem taşlara dayan! ..."

Çaresiz, çağırdım; kar kuşlarını
Âyet-el Kürsi'yle cehennemlere...
Kaleler çaldırmış ar taşlarını
Gediklerden korlar yağmış evlere...

Dalgalar boğulur, denizler biter
Sükutun donduğu bir mevsim gelir
Yürekte ateşler yakmadan tüter
Ve belki, kopmaya; hüznün incelir...

Elimde kelepçe, gözlerim donmuş
Döndüm, bulutların arasında Sen! ...
Erciyes, Erciyes! ... ruhuma konmuş
Bir beyaz güvercin, bir buzlu desen...

Ahmet Tevfik Ozan

Mapusane Diliyle Yıldızlar Üzerine

Çocukluğumuz, Harput'ta geçti... Karların kalkmasıyla, Buzluk Yaylası'na at, katır sırtında başlayan yolculuğumuz, bizi çocuk gönlümüzün en uzak diyarına taşırdı... Bir gün, uzaktaki bir akrabaya ziyarete giderken, tren raylarını ve treni ilk kez gördüm... Ufukta kaybolan tren raylarına bakarak 'bunlar, kimleri nerelere götürüyor? .., halbuki herkes bizim gibi evinde, barkında oturmuyor mu? ..' diye kendi kendime sormuştum. Çocuk gönlümde, cevabını (bu trenler, ninemin '... oğul! ..uzaklaşma, yoksa seni yel aparır" sözlerinde geçen, rüzgârların insanları kaçırdığı tuhaf ve uzak diyarlara gidiyor...) şeklinde bulmuştum.

Nice yıllar sonra ben, yetmişli yıllarda; genç bir tıbbiye talebesi olarak, yine bu raylar üzerinde Ankara'ya gittim. Ninemin 'aman oğlum dikkat yel aparır.'..' dediği diyarlara...

Birkaç yıl böyle geçti. Bir renkli fotoğrafa tek renk şeffaf bir jelatin kağıdı geçirirsiniz; renkler kaybolur, kişiler ve eşyalar, evler, bahçelerin üzerine bir gölge düşer; bir tuhaf olur, işte öyle... Anarşi, üniversite ilk yıllarının allı-pullu Ankara'sını böyle tek renkli cehenneme çevirdi.

Arkasından öğrenci olayları, öğrenci dernekleri ve basın davaları geldi. Kendimizi Ankara Kapalı Cezaevi 1. Kısım 2. koğuşunda, elliye yakın öğrenci arkadaşla birlikte soğuk taş duvarların arasında bulduk.

Hani masallar vardır: kan emen vampirler, güneş doğup ışıkları vücutlarına değince kül olup dağılırlar..? Bunun gibi,ama tuhaf; bütün cezaevlerinde tutukluları tenlerine Gece değer kül olur dağılırlar(!) diye hep Güneş batmadan koğuşlara kapatırlar. Günlerce, aylarca, yıllarca hep böyle! ...

Bir gün Ankara-Kapalı Cezaevi 1. Kısım 2. Koğuşunda inanılmaz bir şey oldu. Gece bir firar ihbarıyla, bütün tutukluları dışarı çıkardılar. Bir yeşil vadide akan, duru bir nehirde yüzmek için vadiye koşan şen-şakrak. çocuklar gibi dışarıya çıktık. Hayret! ...

Kimimiz davarlara yaslandık, kimimiz yerlere oturduk, kimimiz sırtüstü yattık, uzandık.. Ama hepimiz çığlık çığlık bir sevinçle onları doyaya seyrettik. 'Aaa şunlara da bak! .. peki, şunlar hangileri? ... şu hepsinden parlak gibi! ..' diyerek dostlarımızla bir sarmaş dolaş olmadığımız kaldı.

Ve ışıklara boğulmuş bir Ankara Gece'sinde, hiç kimse bizlere yasaklanmış gökyüzünden yıldızlar çaldığımızı anlayamadı! ...

MAPUSHANE DİLİYLE YILDIZLAR ÜZERİNE

Ah, yıldızlar! .. Bizlere ne kadar yakınsınız
Ve uzak! .. rüyalarda koklanmış; çiçek kadar!
Ne olur, bir vahanın tavrını takınsanız
Su vermekle, serçeye; yalnız içecek kadar...

Analar:
Burda, yalnız camlarda bir gölgedir
Duvarları is kokan görüş odalarında...

Duvarlar:
Çıgılları doğrayan, bir cam hançer
Ve buz gibi bir yılan, serçe yuvalarında...
Sahi, çaylar ne halde? .., koğuş bardaklarında:
Soğuk satılsa bile yüreklerde ısınmış
Asla kan rengi değil, bizzat sıcak kan mıdır?

Tavanlara, musluğa, duvarlara bulaşmış
Yağlı koyu gölgeler
Kaynayan yüreklerde terleyen Zaman mıdır?

Üzerine cam fanus kapatılmış kelebek
Ne yapsın, çırpındıkça kanatları kırılrsa?
Saniyeler burda hep kor ateşten bir çelenk
Kaf dağını aşmaya hazır(!) demirden asa! ..

Ah, yıldızlar! .. Bizlere ne kadar yakınsınız
Ve uzak... rüyalarda koklanmış çiçek kadar! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Mayıs Çiçekleri

“Güneşli bir Mayıs günü, Eyüp Dayı ile Müşadiye’nin duvarı dibine oturduk..Kadın gardiyanın yanında üç-beş yaşında iki kız, sessizce yanımızdan geçip duvar diplerinde boy atmış çiçekleri, çiçeklerin içinde kaybolarak toplamaya başladı.Ben kadın gardiyanın çocukları zannettim...Anlattılar ki: orda doğmuş. orada büyümüşler! ...”

Sana Allah günah yazmaz, Küçük Kız! ...
Güvercinler bulutları incitmez!
Kahbe hançer, kahbeliğin yapsa da
Bilir toprak, haksız yere kan içmez! ...

Bir karış gökyüzü, bir avuç Güneş..
Burda, sevinçlerin hepsi kırıktır!
Varsın çaylar soğuk soğuk satılsın
Isıtır yürekler, hepsi yanıktır! ...

Sen çiçeği koparmışsın Küçük Kız!
Seni kimler koparmışlar, duydun mu?
Baban Kur’an okuyorken köşede
Ana kucağında hiç uyudun mu?

Bakma sen kor olup tutuştuğuna
Demir, anasından soğuk doğmuştur!
Suçu yok Güneş’in, karanlıkların
Güneşi duvarlar burdan kovmuştur! ...

Bileğimde kor halinde bir demir
Kelepçe olsa da bu günah benim!
Gökyüzünden Allah için bir emir
Yağmadan çekilen bütün “Ah” benim! ...

Sana Allah günah yazmaz Küçük Kız,
Güvercinler bulutları incitmez!
Kahbe hançer, kahbeliğin yapsa da
Bilir toprak, haksız yere kan içmez! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Medine Manzaraları

Göklerde
Ve görünmez göllerde
Yaşayan nilüferler
Canlan sıkıldıkça
Ansızın, tane tane
Kayarlar gökyüzünden

Bu yüzden, damlaları
Yağmurların burada
Medine'de, bir tuhaf..
İri, saydam ve latif...

Farkı yok, bir annenin
Hasret öpücüğünden..

Mavi:
Bir entaridir.. gök rengi, çıplak tende
Siyah:
Yalnız dişleri beyaz, çıplak tenli bir zenci
Yaşanan bir romandır burda 'Mavi ve Siyah'

Tüten buhurdanların arkasında bir Tuğra
Bir buhur tüccarının andığı zamandır, O!
Mescide-i Nebevî'(s.a.v) ye sinmiş bir gül kokusu
Çöl ufkunda bir hayal.. Abdülhamid Han'dır, O!

Göklerde
Ve görünmez göllerde
Yaşayan nilüferler...
Mescid-i Nebevî'(s.a.v) ye sinmiş bir gül kokusu..

Çöl ve çiçek.. Rabbim'im Kudret'iyle barışmış
Buzdan bir saray olmuş, Ravza'da 'âvâre su..'

Ahmet Tevfik Ozan

Meğer

Göğsünde baharı saklarsın, sanırdım..
Değilmiş! ..
Göğsüne taktığın
Gül bile, soldu...

Ahmet Tevfik Ozan

Mektup

Zaman, bir akrep gibi gönlüme aksın diye
Aldılar Anacığım, herşeyimi aldılar! ...
Eritilmiş bir kurşun denizinde herşeyim
Herşeyimi, ansızın alev aldı sandılar!

Taş duvar, demir kapı, dünyadan kopmuş günler
Asırlık bir hasretle üstüme kapandılar..

"...Ah anam, ah anam, ah iki gözüm
Gün gelir, gün geçer.. Allah büyüktür!
Her ana taş basar bağrına bir gün.
Vatan borcu, namus borcu bir yükür..."

Kar'ı düşer, yeşil çimen üstüne
Şahini yel olur, düşman üstüne
Vatan bu, sevdalar sevdası bir şey
Çilesi gül olur, diken üstüne...

Sabah olur, akşam olur, gün batır
Kubbelerden damla damla nur akar
Bizim gönlümüzde, üç çifte kayık
Bir batır, bir çıkar, bir yana yatar...

Gün gelir, gün geçer, Allah büyüktür!
Her ana taş basar bağrına bir gün
Vatan borcu, namus borcu bir yükür! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Mezire'de Bahar

Harput'tan seyreyle ki: Mezire ne alemde?
Sanki bahar, bir duvak gibi cökmüş ovaya..
Rahmet; Kışı çevirmiş, gül etmiş bir kalemde
Kabristanlar yeşermiş, bülbül dönmüş yuvaya! ..

Ahmet Tefvik Ozan

Mezire'de Üç Şehit İçimizde Kafir Var

- Elhamdü Lillahi Rabbil Alemin...

“- Lor peynürü, galın ekmek, duz getür
Çih Harpud’un tepesinden buz getür
Şehidime örtü için bez getür
Gız, daliken devrölesin tez getür! ...”

Ürek durmaz, gan gurumaz ruh ölmez
Buğdalardan başah başah saldurur
Nur-u Muhammed’den fermanımız var!
Bu can, bin ölümü bile galdurur

Sara Hatun Camii’nde bir ezan
Meleklerden taşlar gonmuş başına
Dertler yağmur olsun, dermanımız var!
Bin otağ gurarız mezar daşına

“Çayda Çıra”mızda üç alav düştü
Gakkoş, Allah kerim, Mevlam böyükdür! ...
Gandan ala kesmiş, ummanımız var!
Gakkoş, Allah kerim, Mevlam büyüktür!

.....
Mezire: Halk dilinde Elazığ

Ahmet Tevfik Ozan

Mükâfat

Ölüm'ü ilk defa ben tarif ettim
Diye sokağa fırladı..
Ve taa mezarlığa kadar
Eller üstünde taşındı! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Münacaat

Yâ İlahi ve ya Rabbi! .. sema, nur!
Ne yıldızlar, ne zerreler; habersiz
İsmin söyler, şanın yazar.. okunur!

Semavatta, kim demiş ki; deveran
Ve hareket.. zerrenin bir anlık titremesi
Senin iznin olmadan gerçekleşsin, ne tuhaf!
Kayan yıldızlar bile, izninle zaman zaman..

Yıldızlar, rüyalar gibi nazenin
Işık ışık bir tebessüm, bir lahza
Bir şeyler söylüyor gibi gecede..
Ah bir gözüm görse, kulağım duysa!

Ey zemin ve gökleri, yoktan yaratan Rabbim!
Ufkunda seyyareler, fezanın; nokta nokta..
Hayal meyal seçilen uzak şehirler gibi
Işıklara boğulmuş bir şeyler var, ufukda..

Aksa gözlerimden diyorum, Dünya..
Tenim zerre zerre savrulup uçsa..
İşte ölüm geldi, gördüm ve bildim!
İlk uç nerelerde, bu hâl "SON UÇ'sa?

Yağmurlar yağarken, kar savururken
Aç, bitap topraklar 'Hayy' ismine ram!
İlk müjde, belki de daha erkenden
İlk kar çiçekleri.. görmemek, haram!

Gördüm, bildim artık; gözlerim nemli..
Her bahar; karların altında ölü
Toprak, bir denize nur düşmüş gibi
Renk renk çiçeklerle rakseder durur..
"Hayy" isini tecelli eder, örtülü!

Seyreden gözlerde, bir damla yaştır
Ve bir salâvattır.. 'Kainat Gülü'..

Bir acaib mahşer, şimdi hayâlde
Titrek dudaklarda korku ve sükût..
Aynı yerde tenler, ruh başka yerde
Yalnızca. Katında müjde ve umut!

Günahlar diz boyu, bir ateş gölü
Dokunduğu her yor erimiş demir..
Kor ateşe karşı Rabbimin Gülü
Bir buzdan sarayın içinde midir?

Gökler, feza, zemin bir cam kadehte
Nurunla can bulan kat kat bir deniz..
Sahi, eksilen ne en son nefeste?
Cesetler yerdeyken, bizler nerdeyiz?

Ey Halik- ı Rahman, Ey Rabb-ı Rahim!
Ölü topraklara Nurun düşünce
Ten bulan ruhların en acizi, biz! ..

Ecel rüzgârının savurduğu toz
Ak olup saçlara,bir bir düşünce
Bir düşünce alır, insanı sessiz...

Şu tohumlar, çiçekler.. aslı bir, evveli bir!
Renk renk ışıklar gibi düşünce kudret eli
Topraklardan fışkıran bin bir renk, bin bir eda,
Her biri ayrı dünya.. ne tuhaf.. ne demeli?

Ey Malik-i Yevmiddin! .. Ey O Gün'ün sahibi!
Günahım, aczim bildim; belki dünyalar kadar..
Varsa bir güzellik ruhumda, senden!

En gerçek bildiğim dostlar yanımda (!)
Yalnız, mesafemiz rüyalar kadar...

Mümkün mü, mümkün mü! .. Billah inanmam!
Ezelî ebedî bir Dost, olsun da
Dostun köleleri, ölümlü olsun! ..
Dünya da bülbüller güle doysun da
Nura aşık güller, örtülü olsun!

İnandım, inandım.. ezel, ebed hak!
Bildim, ecel; bir tebdil-i mekândır..
Ey Kadir-î Kayyûm.. Ey Rabb-i Rahim!
Rahmetinle, gazabını utandır! ..

Ölüm geldi artık, renkler değişti..
Bir billur kadehte Cümle Kainat
Çalınacak Kapı: Nur-ı Muhammed(s.a.v)
Çalan bir zavallı.. günahı kat kat!

Ağlasam, dövünsem, çırpınıp dursam
Bir başka kapı yok.. başka kapı yok!
Yoklar denizinde boğulup kalsam
Bu denizi kuşatmayan,yapı yok!

Yarabbî Rahmet'in Gazab'ın geçmiş..
Bildim, sır; ecelden önce ölmekmiş!

Yâ ilahi ve ya Rabbî! .. sema, nur!
Ne yıldızlar, ne zerreler; habersiz
İsmin söyler, şanın yazar.. okunur

Ahmet Tevfik Ozan

Nadir Yaşanmış Bir Destan

Nadir Teğmenim, bîr bilsen..
Ak tûlbentli babaannen
Kerpiç ve ahşap evde..
Gecenin bir yerinde
Mum ışığı titrer ya..
Gölgeler, kaçışırılar
Aynen öyle titredi.. Uykusu paramparça
Çığlıklar yankılandı, yalnızlığın çölünde
-Hacı, Hacı! . Nadir'i vurdular... ağlıyordum!
"Aslı, rüya! .." dediler.. geçti, günün birinde! ..

Sonra Buzluk Yaylası'nda bîr deli
Nur damlayan hakikatler aşığı
Rüyada resmeder hâli, meâlî:
Harput Yokuşu'nda İdadi Önü
Taşa sinmiş; asker kışla kokusu..
İmam Efendi'ye bir atlı koşar
Siyah cepken, yelelerle uçuşur
Her yer karanlıktır.. alaca, belli!
İzleri Atlı'nın nur üzre nurdur..

Bu heybetli atlı: Said-i Nur'dur!
Fakat anlaşılmaz, geçtiği mekân..
Niçin Harput'dadır, niçin kabristan?

Kaynayan bir girdaptır, artık titreyen zaman
Ve iki tül, uçuşan., iki rüya, zamanda!
Ve doğuştan ahlâkı şehitlere eş, Nadir
Hakkari Dağları'nda bir piyade teğmendir..

Alem ne derse desin yalnız Nur-ı Kâinat
İçin kavranır, silah.. gönüller şahinleşir
İffete dil uzatan TEK YILDIZ küfre inat!

Ve Şemdinli
Ve Aktütün
Bayraktepe., bilinmez!
Rüzgârların kan koktuğu vadiler
Şıp şıp irin damlar, kayalar, koca..
Yankılanan küfürdür ısıklık ısıklık rüzgârda!

Göklerin bittiği yerlerde, şeffaf
Ama biraz puslu, ince zar gibi
Bir esrarlı perde olur., tarifsiz
Güzellikler saklar, öteden öte..

Bir dokunsam diye çırpınır insan
Dokunur..bir eyvah! renkler kaybolur..
İste öyle bir an..
Titreyen zaman!

Doğuştan ahlâkı şehitlere eş
Bir Nadîr, bir sırlı,bir nurlu destan!

Nadir Teğrnen'im bir bilsen..
Kerpiç ve ahşap evde
Gecenin bir yerinde..
Çığlıklar yankılandı
Yalnızlığın çölünde! ..

Ahmet Tefik Ozan

Nasihat-2

Bugünün; dünden çaldıklarına, üzölme..
Yarın; neleri almakta, bugünden! ...

Ahmet Tefik Ozan

Nasihat

Otuzunda bir şair... mağrur ve mütebessim
Aşk; bir yapma çiçek, zannıyla kurcalarken
Ne bilsin, gözlerinde türeyen o yağmuru
Toprak kokan ve narin..dinmeyen, mevsim mevsim

Şimdi, O:
Yarı şeffaf bir hayal... ışıktan bir ummandır
Kölelikler bahşeden(l) bir esrarlı sultandır! ..

Ve sahi,
Zaman, mekân; elinde bir oyuncak
Gibi gönül bahçeme, girip girip çıkarken
Cisminde gördüğümüz nice kan, nice candır?

Şair, tarifi bırak! ... Mısralar yalancıdır!
Şu ölümlü Dünya'da, Ruh ebedî ve fakat
Heykel heykel cesetler, bir ölümlü hancıdır!

Aşk denilen esrarlı, kristal yapma çiçek
Ölsa olsa, öteler ötesinden rayiha...
Bir müjdedir... hiçliğin buz hüznünü biçecek!

Ahmet Tevfik Ozan

Ne Söylesem

Ölüm dediğin "kuş" oğul!
Aşar dağdan, seçer seçer can alır!
"Şevda" desen, bir aşınmaz taş oğul!
Coşar, candan; çizer çizer kan alır!

Süzülürse bir güvercin "Yüce" den
Kartal olsan fayda etmez, gidersin! ..
Garip gönlün, yaş yaş olsa; gözlerden
Aksa gitse, yürek yaksa neylersin! ..

Korkunç nizam içinde, zerre zerre Kainat
Ve tesbihte, an be an; "Dergah-ı İlâhi'de!
Adeta her zerrede, nurani iki kanat
Çırpınıp zikrediyor, Nur-ı Muhammedi'(s.a.v) de! ...

Ölüm dediğin "kuş" oğul!
Aşar dağdan, seçer seçer can alır!
"Şevda" desen, bir aşınmaz taş oğul!
Coşar, candan; çizer çizer kan alır!

Ahmet Tevfik Ozan

Neler Neler

Mutluluk,sepetlerden taşacak
Taşlar, toprağa batmayacak..
Her günkü haliyle, genç bir ihtiyar(!)
Aydınlık yolları arşınlayacak..

Avuçlarımda, Güneş
Nefeslerimde rüzgar olacak
Tas tas içtiğim sağlık
Dudaklarımı ıslatacak..

Ağaçlar fışkıracak tepelerden
Otlar eskisinden yeşil olacak
Bir bereket çökecek ki kadehlere
Hiçbiri dolmadan boşalmayacak

Ahmet Tevfik Ozan

Nur-ı Hayat

Dönüyor, katre katre kanı; kelebeklerin..
Kanadında kainat. adeta rakediyor! ..
Ve soluyor bir balık,denizde derin derin
Nur-ı Hayat, maziden atıye aksediyor! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Nur eşmesi

Çatlayan dudağımla içtiğim kana kana
Şudan, el insaf... çeşmenin ne menfaati olur ki?
Her gün beş kerre secdenin, tarifi ne mümkün insana
Verdiği huzur ve sükûn.. sözde takat mi kalır ki?

Ahmet Tevfik Ozan

O Günler

Kah masallar söyledik, kah el ele tutuştuk..
ıralar snmş iken, bizler yanıp tutuştuk! ..
Bir mavi göz içinde,bir deniz aldı bizi..
Ateşimiz snmedi, yosunlarla tutuştuk! ..

Ahmet Tefik Ozan

Olmak Veya Olmamak

Bir derin uykuya dalmaksa, ölüm
Bir yeşil rüyanın sıcak bağrında
Bin bir meşakkatin sonu demektir! ..

Ne hüzün, ne acı, ne gam yağmuru..
Bir huzur gölünce, Aşk dilemektir! ...

Neden öyle ise, ölümden kaçış?
Neleri, ne için; bilememektir? ! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Olmayacak Kadın

Mısralardan yontulmuş, bir Kadın arıyorum..
Dalgalarla sevilmiş, bir Kadın arıyorum
Bir Kadın ki; göğsüne, dört mevsim sığmayacak..
Geceleri, uyutmuş; bir Kadın arıyorum..

Ahmet Tevfik Ozan

Ölüm

Gelse, bir rüya gibi; o mukadder akibet..
Katlansa dağlar ipek, nurlu yorganlar kadar..
Sessizce, dalga dalga; ne çile, ne hareket! ...
Yalnız Nur-ı Muhammed (s.a.v) , saadet ve huzur var! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Ölüm Hayat Çizgisi

Güneş,kar ve kabristan..Harput'ta çiçek çiçek
Ve yan yana zamanda...Huzur-u İlâhi'de!
Busesi karda, güneşin; ne mümkün incitsin canı..
Kabristan, bizzat can kokar.. Dergâh-ı İlâhi'de!

Ahmet Tevfik Ozan

Ölüm Sokağı

Bir rüya bu: Sokaklar ... dokunsam, ellerimi;
Bir suya, bir hayale dokunur gibi ıslak
Ve yumuşak, deecek.. akıp, eriycekler! ..
Dökülünce bu beden, toprağa yaprak yaprak! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Ölümün Ölümü

Şair; ne ki hüznün, akşamla giden ömre yanarsın?
Gurubunda güneşin, bin sabah müjdesi var!
Sen hasret pınarıyla sevgiliye kanarsın
Ve sana kabristanlar, kış da; binlerce Bahar! ...

Ahmet Tefik Ozan

Öyle Gülme

Saçların kokusundan uzak
Toprak kokan bir ağaca
Yaprak olmak, isterdim..

Niye güldün?
Saçların toprak olmayacak mı?

Ahmet Tevfik Ozan

Sabahın Gözyaşları

Ağzımda Kainat'ın memesi, doğduğumda
Ruhum karlar gibi ak, sular gibi berraktı..
Bir bak ki: katran gibi, Yarabbi bu ne hikmet?
Ağladım, gözlerimden bir aysız gece aktı! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Sakın

Küçükken, başkalarının şekerlerini kıskanırdım..
Büyüdüm... aşklarını kıskandım! ..
Sakın, Aşk dedikleri şeker olmasın? ..

Ahmet Tevfik Ozan

Saklamak Boşuna

Gülseñ kahkahalarla, ince hüznün bilirim
Dünyamız, aynalarla kaplı bir oda bizim...
Uzaklar yakınlarla, kahkahalar hüznle
İç içe, anlaşılmaz... ben seni bilmez miyim?

Günahı hayal meyal görmüşken, dokunmamış
Gözlerimiz ne mümkün, dalarken birleşmesin...
Ve taşmasın arzular, hülyalar gözümüzden
Gözyaşları akarken, yanakta birleşmesin? ..

“Dağlar almış gitmiş başını göğē
Gökler ürkek ürkek vadiye inmiş
Uçurumlar tabanında kalmışım
Etrafımda yollar.. izler, silinmiş! ..”

Şimdi beyaz yüzün, bir cam kâsede
Dokunsam kırılır, korkusuyla ben
Dalmış gözlerimle seyretmekteyim
Sonu yok rüyanın uykusuyla ben...

Dünyamız, aynalarla kaplı bir oda bizim...
Gülseñ kahkahalarla, ince hüznün bilirim.

Ahmet Tevfik Ozan

Salata

Yağmurdan sonra güneş açınca
İçim içime sığmaz olur..
Ellerim ıslak çimenlerde dolaşır
Gözlerim, göklerin maviliğinde..

Ağzımda olmamış elmaların ekşiliği
Çocukluğumu hatırlarım..
Pırıl pırıl bir altın yağmurunda
Hatırlayamadığım, hatırlarım...

Ey, güzel günler için çırpınan insanlar!
Mutluluğu, altın kaşıklı sofralarda aramayın! ..
Mutluluk, salatanın yeşilliğinde çırpınmakta
Mavi denizlerin derinliğinde...

Ahmet Tevfik Ozan

Sarı Güller Ay Çiçekler

Osetya'nın Sarı Gülü Alana!
Haritaya kan damladı,bilmezsın..
Ve bilmezsın,sen cennete uçarken
Gözyaşları kandı,binbir yalana..

Ayçiçekler, çiçek çiçek gülerken
Yaprağından damlamasın,kızıl kan!
Ayçiçekten ayçiçeğe ne zarar?
İşte Kırım,Can Filistin,Çeçenya
Afrika,Osetya,Somali,İrak..
Ve hüznün lalesi Can Azerbaycan..

Hiçbir melek gözyaşını yerine
Koyamaz Alana..bir bilebilsen
Sarı gül bahçesi..kan ve gözyaşı
Titrek yaprakların titredığı sen!

Ey Osetya Gülleri'nden damlayan
Sarı gül kokulu sıcak taze kan..
Melekler Denizi..nurdan,ezei
Cennet sizin olsun..ebedi vatan!

Osetya'nın Sarı Gülü Alana!
Haritaya kan damladı,bilmezsın..

Ahmet Tevfik Ozan

Sen Ağlama

Duydum, dolu dolu gözlerinde ben
İşte ben; perişan, yapayalnızım...
Toprağa dökölse bir damla yaşın
Gözünde, inci ki; o an cansızım! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Senin İçin

Bir bahara kapılıp, sonbaharlara geldik.
Gündüzler bize koştı; biz, akşamlara geldik.
Gönlümüze su serptik, nisan yağmurlarından
Sen çöllerin kıızıydın.. biz yağmurlara geldik! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Sensiz Uyanmak

Uyanmak var ya, sensiz; yataklarda bir bilsen
Sanki gökler, bir kurşun buharıyla omzumda...
Ve ne tuhaf, gözlerim.. gözlerime bir nehir
Bağlansa, dolmayacak bir boşluk var başımda! ..

Aynası gözlerimin, gönlündedir bilirim..
Ruhuna sinmiş derim, dudağımın izleri! ..
Günahı hayal eder; utanır, irkilirim..
Kirlletmek bize düşmez, derim; nur denizleri..

Bakma sen gönlüme, sitemi bitmez..
Ne hüznü eksilir, ne sana doyar!
Bilmez ki, kor ateş hülyalarının
Yağmuru, bilinmez bir başka diyar..

Açılır perdeler, bir gün ansızın
Bir hülya bitmeden, bir hülya başlar...

Uyanmak var ya, sensiz; yataklarda bir bilsen...

Ahmet Tevfik Ozan

Sessizlik İçinde Sevinç Ve keder

Bosnalı ocuklar ağlamıyor ya
Beni kahreden bu... günler, geceler!
Boyunca, cam hançer gibi insafsız
Her Şey delik deşik... eşya ve rüya!
Bosnalı ocuklar ağlamıyor ya!

Bir tunç heykel dksen gözleri mavi
am, soğuk ve keskin... his yok, hayat yok!
Ümit yok, merhamet dilemek hiç yok!
Bosnalı ocuklar bir tunçtan heykel
Aken, yaralıyken... vahşet yaşarken
Gökler gel diyorken... kol yok, kanat yok!

Var olan kan içen bir kahpe dünya..
Bosnalı ocuklar ağlamıyor ya!

Aslında bu sükût tevhidin nuru
Arzın karış karış fetih müjdesi..
Bir Mazlum Millet'in Sancak Gururu
Nur-ı Kint'ın (sav) Şefkat busesi! ..

Bosnalı ocuklar ağlamıyor ya..
Beni kahreden bu.. günler, geceler!

Ahmet Tevfik Ozan

Sevgili Nazlanmasın

Çocukluk! .. Gönlüm hala, onu bir şey sanıyor..
Kaşına, dudağına; düşünmeden kanıyor! ...
Nihayeti toprak ya, bir bilinmez gecede
Bu canı, bu toprağı; kim alıp, kim salıyor? ! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Sır

Dün, mehtabı kim tüketti? ..

Sana, bir şey söyleyeyim mi?
Beni, sana can veren yerler mahvetti! ..

Ahmet Tefik Ozan

Sır Deniz

Gözlerim, biliyorum; beynimin gök yüzüdür..
Her anına bir hayal, düşer; katlanır gider! ...
Ve fakat neresinde, bu hayaller denizi
Beynimin neresinde, saklanır; ne gün biter? ...

Ahmet Tevfik Ozan

Sır ve Sevgili

Bir Nurlu Kalem çizmiş suretini, cesetten
Ezeli ve ebedi bir anlık durağında...
"Ben neyim ve nereye? Bilinmez nerelerden! ..
Nedir aşkın ve can ne? .." ölümün kucağında..

Ahmet Tefik Ozan

Sırlar Çiçeği

Açsam gözlerimi: ben içindeyim..
Kapatsam gözümü: Dünya içimde!
Bu sır, kahredecek garip başımı
Her şey, bir şey amma başka biçimde! ...

“La İlahe İlla’llah” tır canımda
Kanımda dolaşan sırlar çiçeği! ..
Çiçekler mi aşık etmiş kendine
Yaprak yaprak aşk arayan böceği? ! ...

“Şehidimsin, bayrağımsın, yüceler
Yücesi yerlerde bir deli rüzgar..
Delerse yüreği, delsin kurşunlar..
Kurşunları, kurşunlayan eller var! ...

Açsam gözlerimi: ben içindeyim..
Kapatsam gözümü: Dünya içimde!
Bu sır, kahredecek garip başımı
Her şey, bir şey amma başka biçimde! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Sitem

Neyleyim?
Yamaya muhtaç kalpler
Yamalı ceketlere; gülüp geçer, oldular! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Son Eyvah

Belli düşmüş de nuru, semaların ansızın..
Toprak, altın saçlarla bu güzeli yoğurmuş!
Ve gönöl; eyvah gönöl, eyvah ki eyvah gönöl!
Bir hayale ram olmuş, nurlar nurun unutmuş..

Ahmet Tefik Ozan

Son Kuşlar

Yağacak, belli artık; hüznün ürkek kuşları
Kurtulmuş kurşun gibi, semanın tavanından..
Gözler içmiş olacak, sonu yok yokuşları
Ve toprak, bir pencere; açılmış kucağından! ...

Karanfiller, zambaklar, duru göl, bir şelale...
Bir esrarlı rüya bu, ne içinde toprağın
Ne dışında belli ki; sır, hakikat elele!
Çiçekleri hakikat, kendi hayal yaprağın...

Taşmıyor ne gariptir; denize doldursa nur
Nur mu deniz içinde, deniz mi nur içinde?
Balıkların sevinci, pullarından okunur;
Gözyaşları gizlenmiş bir esrarlı "niçin"de...

"...Evet, ağlasa insan; gözyaşı damla damla
Sıcak inciler gibi, yanaklardan süzülür..
Gözyaşı, balıkların; kesilmez pınar gibi
Aksa, dursa yıllarca; semaya mı dökülür? ..."

Yağacak, belli artık; hüznün ürkek kuşları
Kurtulmuş kurşun gibi, semanın tavanından..
Gözler içmiş olacak, sonu yok yokuşları
Ve toprak, bir pencere, açılmış kucağından!

Ahmet Tevfik Ozan

Sona Doğru

Üstad Necip Fazıl'ın
Aziz hatırasına...

Birşeyler oluyor, belli; ne desem?
Ne desem; güneşin, yaprağın, ayın
Rengini çalana,.. sade bir sitem!
Bir tek kapısı yok, bin bir sarayın! ...

Gönlüm, ötelere bir haber bekler
Kurumuş dudağım, bir söze hasret
Her sabah bir deniz çarpsa yüzüme:
Sanki susuzluğa bir emir: "....Kahret! ..."

Sonra nurdan bir pencere, gecede..
Geçebilsem: yeşil-mavi bir çiçek
vaat edilmiş.. O mukaddes hecede:
SON-SUZ-LUK! ... sırrını kimler gözecek? ...

"Dişimle ezdiğim incir tohumu
Ağaç olsa düşse, evimi yıkar! ..
Bu esrarlı bilmeceyle ruhumu
Bir nura döndürdüm, ateşi yakar! ..."

Bir şeyler oluyor, belli; ne desem?
Ne desem; güneşin, yaprağın, ayın
Rengini çalana, sade bir sitem! ..
Bir tek kapısı yok, bin bir sarayın! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Soramadığın

Haksız yere dövölmüş bir çocuktum, dün gece
İç çeke çeke düştüm, yataklara; ağladım...
Soğuk duvarlar emdi, sıcak göz yaşlarımı
Haksız yere dövölmüş, bir çocuktum dün gece.

Aktı, gözlerimden; aktı, sokaklar..
Şehirler küçöldü, evler büyüdü.
Kapılardan taşdı, öksüz çocuklar.
Deniz, bir yerlerden arza yürödü...

Uzarlarda, sevda; bir sarı yıldız
Işığını bölük pörçük gönderir...
Baharlara rüya kadar uzağız..
Dert başağı, bir taneye bin verir! ..

"Değer mi, değer mi? ..." derken aynalar
"Çizgi çizgi yüzündeki günahın
Birine, gecenin bu matem hali? ..."
Anladım, çektiğim hep senin ahın! ...

Aczim günahımı aştı bu gece
Tenim toprak toprak uçuştu gitti
Bir sırlı şaraba dokundu dilim
Şarap mı, gece mi..ömür mü, bitti? ! ...

Belki bin kere mahçup, bir çocuktum dün gece...

Ahmet Tevfik Ozan

Söyle

Seni görmek; ölmek mi, yaşamak mı sevgilim?
Sensiz olmak; sevmek mi, sevilme  mi sevgilim?
Bastığın topraklarda teninin kokusu var..
Toprak olmak; anmak mı, anılmak mı sevgilim! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Su ve Tuz Üzerine

Şimdi, derdimi tahayyül etsem kainat kadar var! ..
Evveli ne gariptir, insanın bir damla su...
Ne su, yarabbim ne su! ...Etten, kemikten bir ceset
İçine nakşedilmiş, tuzu" Dert "olmuş,doğrusu! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Sual Bu Ya!

Çok yapraklı goncalar gibi kızıl ve sıcak
Teri kardan da beyaz, iç içe bu Kainat..
Diyorum: ezel ebed içinde ne olacak?
Cevabı, diyecekler: hele bir cesedin at! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Suç Bizim

Kaldırın ayaklarınızı; göz kapaklarından, toprağın...
Ki bakabilsin yüzünüze.. gönlünce! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Suç Kimin

Karanfilin köküne,kızılı tarif edemedik...
Oysa.kızıla ruh veren; ta kendisiydi! ..

Ahmet Tefik Ozan

Sur iekleri

Taş surların oyuğunda, ılık kan..
Şimdi, hangi tel duvakta çiçektir? ..
Yarabbi; ne zaman, hangi kutlu gün
Bayraklar,rüzgarla güreşecektir? ..

Ahmet Tefik Ozan

Suyun Hikayesi

Çarpsa başını, taş.. 'Ah! .." demek bile geçmez
Berrak kafatasından, suyun; yıllar, yıllarca...

Ansızın güneş okşar; toprak ten kokan, sıcak
Ana kucağı olur., yorganı berrak sema!
Hayat, artık bir çiçek; bir karanfil kokusu..
Çözüldükçe kördüğüm, bir esrarlı bulmaca!

Ahmet Tevfik Ozan

Şair

Semaların bittiği yerde bir gonca acar
Yağar nurani yapraklar, gözleri bulur tek tek...
Kim ürker o beldeden elçisinden kim kaçar?
Hem o diyar olmasa "ÇİLE" ne gün bitecek? ...

Ahmet Tevfik Ozan

Şairin Dünyası

Her karanlık sokakta,yoksul bir şair ağlar..
Uzayıp giden yollar onu gurbete bağlar
Ağlamak, şairlere; Tanrı'nın Lütful gibi..
Misraları gülerken, yoksul şairler ağlar..

Ahmet Tefik Ozan

Şehidin Türküsü

Bir kurşun, bir kurşun, bir kara kurşun...
Şakağımda sıcaklığın duyduğum! ..
Ansızın, dalgası nurdan bir deniz
Ve Allah! ... "Adına, kurban olduğum! "

"Sarı saçlım yasta mıdır?
Rüyaları hasta mıdır?
Kan tükürsem, ciğer gelir..
Zemzem, kurşun tasta mıdır? ! "

Türk'üm: deryalara sığmaz bir nehir..
Başım Hak Yolu'na koymuş giderim!
Taşı cevher, dalgası kan; yürek pare ne çare?
Dünya sefasına doymuş giderim! ...

Giderim, giderim.. bir Kızıl Elma!
Nur-ı Muhammed'(s.a.v) den kokusun almış! ...
Yıkıl bre, sefasına yandığım
Yalan Dünya, üzerinde kim kalmış? ! ...

"Sarı saçlım yasta mıdır?
Rüyaları hasta mıdır?
Kan tükürsem, ciğer gelir..
Zemzem, kurşun tasta mıdır? ! "

Ahmet Tevfik Ozan

Şehir Ve Şiir

Aslında, çöle sinmiş bir ölüm kokusu var..
Kaynayan kumlarıyla İbrahim Dergahı'nda
Ve fakat,öyle değil..öyle değil hakikat
Şanlıurfa bir vaha! ..Rabbim'in İhsanı'nda..

Sarı,beyaz ve sıcak..kesme taşlar; belli ki
Gönüllerden damlamış ve taş olmuş,muhabbet
Denizinden bir eser..öyle latif ve müşfik
Bir anne kucağında,anne kokan bir sohbet..

Ey Nebiler Otağı,Efsunlu Şehir; seni
Ateşleri güllere tahvil eden Kudret'in
Güller kokan aşkıyla zerre zerre seviyor
Bağrıma basıyorum..hasretle serin serin

Su,yeşil ve kızıl gül en güzel şiirini
Dergah-ı İbrahim'de yazmış,belli; yıllardır..
Ve gönüller okumuş sessizce ince ince
Şiirin Sultanı'nı..seneler,asırlardır..

'Ne geçmemiş ki,Alem'de; aşk gibi sessiz ve derin?
Bir ölüm yağar üstüne;; bir hayat zerrelerin
Zerre der,lisanıyla:(la ilahe illallah! ..)
Ne garip:ruhu donmuş,zerreden heykellerin! ...'

Aslında, çöle sinmiş bir ölüm kokusu var..
Kaynayan kumlarıyla İbrahim Dergahı'nda
Ve fakat,öyle değil..öyle değil hakikat
Şanlıurfa bir vaha! ..Rabbim'in İhsanı'nda..

Ahmet Tevfik Ozan

Şeyma Ceylan Yüreği

Zulümden kaçan Iraklı'lar; otobüslerle,Kayseri'ye geldiler...İçlerinde nice Türkmenler, Türkmenler içinde nice dost yüzler vardı. Hepsini aynı yere aldık. Süryani sığınmacılarla beraber; toplayıp, çarptık, çıkardık...

Şeyma bir küçük, bir güzel, bir Türkmen kızıydı: Kerkük'ten gelmiş... Hasta, yorgun, bitap, benzi sapsarı... Başhekim Akif Şey görmüş, hastaneye aldirmiş. Şeyma, sıcak yatak, sıcak aş, ilaç ve şefkat gördü...iyileşti. Hastaneden çıkardık. Kuşçu Dağları'nı aşarak kampa götürüyorken, ailesi İstanbul' daki yakınlarına gitmek için kamptan ayrılmış Kayseri'ye geliyordu. Kuşçu Dağları'nda karşılaştılar, sarıldılar, öpüştüler... Onları sessiz sedasız İstanbul'a uğurladık.

Şeyma bir ceylandır Kuşçu Dağı'nda
Ürkek... yorgun, bitap; Kerkük'ten sekmiş.
Ne tuhaf; dert bitmez yar kucağında
Yürekteki sızı Kerkük demekmiş...

Bir gece rüyalar ateş kanar ya
Boncuk boncuk terle uyanır insan!
Yağan kurşunlardı şakaklara dün
Hayaller tutuşur o günü ansan...

Bizde ekmek, nimet! .. dosta bölünür
Vefa, sabır, şükran nar çiçekleri....
Nur bir tebessümdür, tende görünür
İman, öbek öbek kar çiçekleri...

Gördüm, bildim, duydum; burda baykuşlar
Viran olmuş gönüllerin bekçisi
Gönül, gönül olsa şu kara taşlar
Ekmeğin, kaymağın, balın Türkçesi! ..,

'Sahralarda taşlar, taşda karınca
Hepsi hepsi nazarında Rabbimin!
Ne mümkün zulm ile abad olunsun;
Yankısı olmasın kırık kalbimin! .."

Şeyma bir ceylandır, Kuşçu Dağı'nda
Ürkek... yorgun, bitap; Kerkük'ten sekmiş.
Ne tuhaf; dert bitmez yar kucağında
Yürekteki sızı Kerkük demekmiş...

Ahmet Tevfik Ozan

Ŗu Ölümlü Dünyada

Her gözde bir damla yaş; kan ağlatan Feleğın(!)
Dönmeyen bahtım gibi ta çarkına yanarım! ..
Bir "İman"dan başka şey isteyecek dileğın
Suya aşık kor gibi, ta aklına yanarım! ...

Ahmet Tefik Ozan

Talas'ta Bir Gece

Talas'ta, gecenin kucağında ben
Yorgunum, bir asır ayakta durmuş
Gibiyim, gözümde uyku tüterken..
Elimde, hülyalar... çiçeği solmuş..

Atmacalar döne döne alçalır
Ümit serçesinde takat ne gezer?
Uçuşan tüylerden başka ne kalır?
Çırmaya, göklere; kanat ne gezer?

Sükut, Erciyes'ten süzülür iner..
Atmacalar kursağında yüreğim
Uzanır göklere, korkuyla siner
Kelepçeye perçinlenmiş bileğim..

Beynimde insafsız bir kanlı hançer
Bir tek saniyeyi boşa vermeden
Bir iner, bir kalkar günü katleder
Tutuşur yatağım, gece gelmeden...

Ve fakat, ecelle bir gün ansızın
Huzur "tak! .. tak! .." çalar, kapımı sessiz..
Yalın ayağına bakılmaksızın
Sahralara biri düşer, kimsesiz...

Sahralar... kumları, insan kafası
Bir adım binlerce feryat getirir
"Yalnız Nur-i İman dindirir yası
Nur-ı Muhammedi(s.a.v) , azab bitirir..."

Talas'ta, gecenin kucağında ben
Yorgunum, bir asır ayakta durmuş
Gibiyim, gözümde uyku tüterken..
Elimde, hülyalar... çiçeği solmuş..

Ahmet Tevfik Ozan

Tarifi Zor

Siyah bir gölge, bizi; yıllarca bırakmadı
Ellerimizi kesti, bir damla kan akmadı..
Esrarı çözmek için, kuşlara soru sorduk
Ağaçlar konuştu da, kuşlardan ses çıkmadı..

Ahmet Tevfik Ozan

Tarih Düşülecek Hira Mektubu

Zemini, Mekke; Dağ'ın
Adı: Nur! . Cebel-i Nur!
Sahilinde Zaman'ın;
Dalgalar, doksan ikiyi vurur...

Bir gurup vakti, günahkar
Acz-i mutlak, çaresiz..
Hira'ya komşu mekânda
Bir Garip Şair oturur...

Mevsim-i Hac geçer..
Yıl geçer, dalgalar susar
Bir Fatiha öncesi boy atmış
Bir Eylül günü, sessizce
Bir yürek durur...

Ve zaman ve mekân; söz ve tefekkür
Elenir, toz olur, biter, savrulur!

'İnnâ lillahi ve innâ ileyhî raciun'

Ahmet Tevfik Ozan

Taş Medrese Dedikleri

Bir köpük yürek kadar, sıcak ve temiz burda
Gölğemizi öpmekte, soğuk ve kirli taşlar...
Çiçekleri yüreğın, bir kem sözle kurur da
Bın bir çölle boğuşur, buzdan tolgalı başlar...

Ahmet Tefvik Ozan

Taş ve Demir Gurbeti

Sen, gurbet uykularını bilmezsin
Bölünmüş parça parça geceler boyunca...
Ve bilmezsin, sızısını gurbetin
Sessiz sessiz bir kenara uzanmayınca! ...

Önce ceylan gözlü kızlar gelir
Sonra ihtiyar kadınlar...
Sen ağlamazsın, ağlayamazsın ama
Taş duvar ağlar! ...

"Ak bir yemin üstüne bir damla kandır, Mamak!
Ve veliler sofrası.. tuzu nur, ekmeği nur!
Yak, bir günah uğruna binlerce sevabı yak!
İsm-i Rahim, gün olur: "Kahhar" la bir okunur!

Katlanır her günü, biçilir; bir ateş kaftan olur!
Yağar nurani hayaller, gözü yaşlı semadan...
Katleder sükutu çılgılık, ekmeği taştan olur.
Kimse bilmez nice ah yükselir, Ankara'dan...

İçten içe yanıyor eşya da, kimse bilmez!
Lav saçıyor ciğerim, sema bir kızıl yorgan..
Tenim ateş kanıyor; yol;; buz olsa gidilmez!
Can kelebek ve fakat her çiçek burada kan! ...

Sen gurbet uykularını bilmezsin
Bölünmüş parça parça geceler boyunca...
Ve bilmezsin, sızısını gurbetin
Sessiz sessiz bir kenara uzanmayınca! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Teminat

Bir aşk mağarasından kaynayacak suyumuz
Toprağı ezmeyecek, yıkmayacak suyumuz..
Kayıklar yapacağım, sana gün ışığından
Tembel bir Okyanus'a varmayacak suyumuz! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Tesettür

Dalında güzel Çiçek, yaprak yeşil, meyve nur!
Mektup o ki, mukaddes; sahibince okunur!
Sen ey, En Güzel Çiçek; sevgi, şefkat pınarı
Kendi dalını kırma, meyveni çürütme, dur! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Tövbe

Gözlerin aklıma geliyor
"Vursam..vursam mı? " diyorum...

Allah, hayırlısını versin
Günaha mı giriyorum? ...

Ahmet Tefik Ozan

Tükenen Ay Işığıydı Saçlarında

Kederinden öldü dediler senin için
Neler neler söylenmedi ardından..
Kan tükürdüğün gecelerden tut da
İçin için ağladığın günlere dek..

Sen ölmedin.. tükenmedi gözlerindeki sevinç
Tükenen ay ışığıydı saçlarında..

Saçlarını okşadığım geceler gelir birer birer..
Sabahı unutulmuş gurbet akşamlarında
Okşadığın çiçekler de birer birer öldüler

Sen ölmedin, ölmedin sen, sen ölmedin..
Tükenen ay ışığıydı saçlarında! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Utangaç

Sözlerim, gözlerime benzemez
Gözlerim, sözlerime...
Nasıl anlatsam, bilmem ki? ! ...

Ahmet Tefvik Ozan

Uyku Ne

Ölüm, ne büyük dostsun, şu yalancı Dünya'da..
Her gece kapım çaldın, her sabah kalkıp gittin!
Bin bir Alem getirdin her gece, bir rüyada..
Sen ebedi ölümü, imanımda erittin! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Uyur Uyanık

Çizmiş de suretini, bir damla suya Rabbim..
Demek ki: denizlere çizilenler, bir dehşet!
Seni hem, zerre zerre katmış uykuya Rabbim
Demek ki: uyandırmak, beni; uykudan vahşet! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Üç Ayların İncisi

I

Rabbim Üç Aylar'a, Ayca nur vermiş..
Işığın raksı için, Alem'e billur vermiş
Gönlü billur, kılıcı nur, gözü kan
Türk'ü İslam Bahçesi'ne sur vermiş! ...

II

Gün batmış, gece gitmez; bahtım kara neyleyim?
Bir değil üç ay için: nice eyvah eyleyim? !
Yarabbi; üç ayları, rahmetinle nurlandır:
Bir yeşil rüya gibi, sana destan söyleyim! ...

III

Yarabbi; Kur'anın nuruyla yıka
Turan'ın bir karış toprağını da! ..
Bir nurdan sevinçle al canımızı
Ve yükselt Rüzgarın Bayrağı'nı da! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Üç Küçük Şiir

I

Ve bir gün sarsılarak, canlansa hatıralar
Bir nahoş ürpertiymiş diyecek, dudaklarım..
Bir hayal rüzgarında savrulan yıllarımla
Gözümde yeşerecek, bir bir unuttuklarım..

II

Bir yağmur sonrasında
Nasıl kokarsa toprak
Öylesine serin gel
Temiz gel öylesine...

Ne ümit ver, bir avuç
Ne bir tek, hayal götür
Toprak kok, yağmur yağmur
Çamur çamur, toprak kok! ...

Gideceğin gibi gel
Geldiğin gibi gitme! ...

III

Ölürsek, bir Fatiha dileğimiz..
Kalırsak, gönül rızası
Başka dilek ne haddimiz
Şu dünyadan; yıkılası (!)

Ahmet Tevfik Ozan

Varlık Yokluk

Uyandım; bin yerinden, bir gecenin birinde:
Hep yokluk, yokluk, yokluk! .. Yalnız şu garip Başım
Şu garip Başım yalnız, bir kainat kadar var! ..
Ve cehennemlerde pişmiş, kendi beynimden aşım! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Ya Benim Gönül Aynam

Masmavi gök kubbeye, bir beyaz çizgi çizdin
En nadide gülleri, sarı saçına dizdin..
Ölürken kıskanç güller, saçının ışığında
Sen gönlümü bıraktın, ak aynaları süzdün! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Yalan

Allah, anamdan razı olsun
Bana sevmeyi öğretti..
Yere serilen sofralarda
Kurumuş ekmeklerle, soğan yemeyi...

Bir dilim ekmek, bir salkım üzümle
Gün ışığını sofraya getirmeyi
Anam anlatmıştı, bir yaz günü
Bir bardak suya şükretmeyi...

Yağmurlu havalarda dua etmek
Bana anamdan arta kalmış..
Yalnız "sev! .." dediği insanlardan
Sevgi beklemek yalanmış! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Yalan Anlattığım Hikaye Yalan

Anladım, sevdiğim gözlerin değil
Yalan anlattığım bunca hikaye...
Ne sesin, ne elin, ne dudakların
Hepsi.. hepsi, duvar; bir başka şeye...

Gizli hasretliğim, onlarda şimdi
Saadet denizi onlarmış gibi...
Değil ruh çiçeğim, değil sevgilim
Hepsi yalan gibi birden eskidi! ...

Bir ölsen diyorum, şimdi ansızın
Ellerin çok durmaz ayuçlarımda.
Gözlerin kapanır, ışığı söner
Dudağım can bulmaz, dudaklarında! ...

“Yanında kalmak mı?” bu ne kelime? ...
Ölümün taş duvar soğukluğunda! ...

Demek ki, değilmiş güzelliğinin
Kaynağı gözlerin, kor dudakların! ...
Aksine ölümün soğukluğunda
Kalbine bir hançer, aşıklarının! ...

Ey her zamanımın çiçeği, güzel!
Sevdiğim, sevdiğim hiç sen değilsin! ...
Belki yücelerden bir esrarlı bir el
Sevdiğim, sevdiğim hiç sen değilsin! ...

Ve artık gönlümüz, bir çiçek gibi
Bir ışık, bir güneş, bir nur aşkıyla
Topraktan, topraktan yana eğilsin! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Yalan Dünya

Kanmış; ömrümüzce su diyerek içtiğimiz, Yar.. eyvah!
Anmış; mevsimlerce hiç erimez bildiğimiz kar.. eyvah!
Gönül bu, yarin dişi diyerek "Besmele"yle kırar ya
Canmış, her gün tane tane yediğimiz, nar.. eyvah! ...

Ahmet Tefik Ozan

Yapamadığım

Uzak dağlarını anlatacaktım, memleketimin
Saçlarını Fırat' ta yıkayacaktım!
İri, siyah gözlerine saatlerce
Sarhoş gibi bakacaktım...
Sen istemedin! ...

Sarhoş gibiysem masalarda, yapayalnız
Ve kör gibiysem geceleri...
Senden yana bakamıyorsam!
Dudağından bir alev düşmüştür, gözlerime
Sen bilemedin! ...

Dünyam nelerle değişti, anlatamam
Neler duman duman savrulup gitti!
Ve adına yazdığım şiirleri
Rüzgarlar ağaçlara dinletti...
Sen dinlemedin! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Yarım Günlük Bir Saadet

Ben aylarca, şu ranzada; güneş doğunca uyurum
"Güneşle adam asmazlar! ..." yarım günlük bir saadet!
Her gece yatsıyla gelen, bir soğuk şey duyuyorum
"Abdest al, güneşi bekle! ..." böyle aylarca devam et! ...

Suçum olsa, biliyorum; öpmez alnımdan melekler
Ve gözyaşlarıma konmaz o nurani kelebekler
Bu soğuk sessizlik te ne? ... Ve niçin ana hasreti?
Niçin adım kimse bilmez? Hem nereden bilecekler? ! ...

Ses de, sükut da burada; hep ölümü hatırlatır.
Gelsin "Baş üzre yeri var! .." ve fakat beklemek, bir tuhaf...
Yüreğini şu tavanın, bilmem ki, kimler kanatır?
Ve niçin ateş perdeler, göz bebeklerimde saf saf?

"Bir güvercin bir balık nasıl masum ölürse
Nasıl çatlarsa bir nar, cennetten bir tad için
Gelsin Ölüm, Yüceler Yücesi Rabbimiz'den
Yaşanmaz, anlatılmaz bir yeşil murad için! ..."

Ben aylarca, şu ranzada; güneş doğunca uyurum
"Güneşle adam asmazlar! ..." yarım günlük bir saadet!
Her gece yatsıyla gelen, bir soğuk şey duyuyorum
"Abdest al, güneşi bekle! ..." böyle aylarca devam et! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Yarlar Yarına Şiir

Dinlemez beni Gönül, çıkar sevda dağına..
Belki bin kerre takmış, beni aşkın ağına!
Gel ey gönül, seninle ölüme ram olalım..
Nasılsa onlar mağlup, ölümün dudağına! ...

Ahmet Tefik Ozan

Yaşadığım Cevap

Onu sorma, hazindir; Aslı ne, Kerem n'olmuş?
Tenini hangi yağmur, hangi çamur yuğurmuş?
Hangi çiçek boy atmış, yüreğinde Kerem'in?
Hangi aşık aşkını, o çiçekle duyurmuş? ..

Ahmet Tevfik Ozan

Yaşadığım Son

Aynalar, kendini nerde seyreder?
Renkler; nasıl akar, gözüme..sessiz?
Sırlar sokağında, aklım derbeder
Ufuk, bir kabristan; taşsız, kefensiz..

Yere baksam: beynim, gözümden akar
Parça parça bulur.. toplar, dikerim.
Akşam olur birden, kar üstüne kar
Yağar, yağar, yağar... öyle, beklerim!

Nurunu, ümidin; şafaklar saklar
Tan atar, hüsrânı bende bulurum..
Gökyüzünden yağar, kanlı bıçaklar..
Benim dört yanımda, dört dev uçurum...

Birden eşya yanar, nur olur dört yan..
Uçuşan perdeler gibi yedi kat
Gökyüzü açılır, tükenir zaman
Gel der gibi kışner, bir kanatlı at...

Yarabbi, nurunu yağdır semadan..
Günahım fezada yansın, kavrulsun! ..
Meleklerin tesbihleri durmadan
Geçir semalardan, beni, n'olursun!

Ahmet Tevfik Ozan

Yaşanacak Bilmece

Gitmemek mümkün mü ki, çağrılınca "Yüce"den?
Ve gitmek.. çağrılmadan, gün doğmadan; geceden! ...
Bu Ecel, batmaz güneş; tenler canlar eriten
Farkı yok, "Yaşanmadan Bilinmez Bilmece"den!

Ahmet Tevfik Ozan

Yaşanacak Hakikat

Süzülse, katre katre: "Şehvet" bulmak ne mümkün?
Bir başka şey, başka şey; "Aşk" denilen nurlu sır!
Güllerin aksi gibi; bir berrak suda, cansız..
Ve fakat öyle güzel; anlatılmaz, yaşanır! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Yaşanacak Nasihat

Ayağının altından, toz kaldıran rüzgarın
Unutma, mezarından toprak çalacağını! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Yatmanda Bile

Dün Ada'nın amları, gene hırınlaşmış dediler..
Sahi, sen ne zaman yatmayı öğreneceksin?
Şöyle, edebince! ...

Ahmet Tefik Ozan

Yemin

Çağlayan sellere duvar olursam
Çorak topraklara, seni sorarım..
Âşkın kumsalına, düştü; varımsam
Bir mecnun misali, seni ararım..

Ahmet Tevfik Ozan

Yeşerecek Gözyaşı

Toprak ağladığında
Tohumlar, sevinir! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Yıllar Sonra

Gördüm sevdiğim güzeli; sevdiğim güzel, O değil!
Ne yüzünde O'ndan eser; ne sesinde, teninde...
Demek yıllar mezar olmuş; gül hayali, bir diken
Velhasıl, bir kabristan taşımış bedeninde! ..

Ahmet Tevfik Ozan

Yoklar Arasında

Yüzyıl öncesinde; yoktum... hakikat!
Yüzyıl sonrasında, olmayacağım...
Yer yüzünde zerre zerre bir feryat:
Yoklar arasında, Ben nasıl varım? ! ...

Ahmet Tefik Ozan

Yokluğunda

Bir rüzgar esmektedir kapılardan
Rüyalar, darmadağındır!
Türküler bir başka hüznü..
Yalnızlık, düğüm düğümdür! ...

Bir sıcak kar yağmaktadır, gönlüne
Gözlerin öylesine dolu
Gönlün öylesine karadır..
Gözyaşın, sessiz geceler boyunca yapayalnız
Denize, denizlere uzanmaktadır! ...

Bir sevgi kaynamaktadır içinde
Yağmurlar onunla yağacaktır..
O taşıp yağmur olmazsa
Bir gün seni boğacaktır! ...

Bırak onu, yokluğunda yaşasın..
Var olduğu gibi ölmeyecektir! ...
Kimseler bilmez iken varlığını
Her şey, yokluğunu söyleyecektir! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Yokluğunda Sen

Sen kahve köşelerinde, sigara dumanı
Çatlayan dudaklarımdaki kuruluk...

İçimden böyle geldi, sevgilim..
Yoksa, sana bir dargınlığım yok...

Ahmet Tevfik Ozan

Zaman

Bilmem ki, yelkovanın süpürdüğü kadranda
Alnımı hangi çizgi, ansızın parçalamış?
Hangi beyaz güvercin, küçücük kanadıyla
Tülden bir perde gibi bahtımı paralamış? ..

En kuytu bir kaldırım köşesinde boy atmış
Hangi baldıran otu, kök salmış gözlerime?
Ve hangi kırlangıçlar gece gündüz durmadan
Bir yaşlı kaya gibi üşüşmüş ellerime? ..

Bir sevgi bulutundan dalga dalga yayılan
Bir hüznün yağmurudur, gözlerimdeki mezar..
Bir kanlı hançer gibi kanla sevişen kalbim
Bir uysal sevgilide, ne bulur... neyi arar?

Artık kızıl bir tütsü, yaksın bedenimizi
Akşamlar, bir yarayı hançerlemekten bıksın
Bir sonsuz bekleyişte bulalım kendimizi
Saatler avcumuzdan nehirler gibi aksın...

Ahmet Tevfik Ozan

Zaman İpinde Zerre

Bir berrak suya baktım: "Hayat"tan bir elbise
Giydi, çıktı; bir güle, gonca gonca al oldu!
Tuttu Güneş, elinden; kainat sarayında
Bir zehirli böceğin dudağında bal oldu!

Ahmet Tevfik Ozan

Zannetme ki Sen! ..

Zikrinde yanmış gönöl; yar ey, ateş bilmezsin!
Bir nur ki gönöl, latif; ona ne eş bilmezsin!
"Aksi, belki gözlerin; bir damla suda berrak
Yıkayan kainatı nedir Güneş? "Bilmezsin! ...

Ahmet Tevfik Ozan

Zerreler ve Sen

Ermez aklım, bir zerrenin yoktan var olduğuna
Sen ki bir can, sen ki canan, sen ki fidan gibisin!
Nasıl ersin, zerrelerden bin hayat doğduğuna?
Sen ki bir can, sen ki canan, sen ki fidan gibisin! ...

Ahmet Tevfik Ozan